

Αδριανούσιες Διανύσεις
1873-1880

ΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

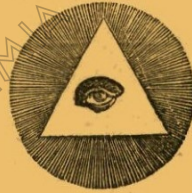
ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ,

ἦτοι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΦΟΡΑΙ

καὶ διάφορα ἔγγραφα,

χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 5' φεβρουαρίου 1879,
μέχρι τῆς 14' ἰουνίου 1880.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1880.

ΤΑ

305

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ,

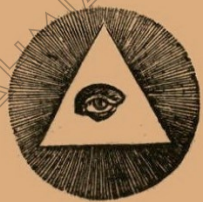
ἦτοι

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ, ΑΝΑΦΟΡΑΙ

καὶ διάφορα ἔγγραφα,

χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς 5' φεβρουαρίου 1879,

μέχρι τῆς 4' Ἰουλίου 1880.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.

1880.

ΤΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

1.

Μητροπολίτη Ἀδριανουπόλεως Διονυσίου.

Ἐθλίβημεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῷ βάρβαρῳ καὶ ἀνικτῷ ὑμῶν παθήματι·
θάρρος καὶ ὑπομονή· θὰ ἰκανοποιηθῆτε.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

2.

Πρὸς τὸν μητροπολίτην κ. Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Δέξασθε τὴν ἔκφρασιν τῆς βραθείας λύπης μου διὰ τὰ μαρτυρικὰ
παθήματά Σας. Γενναϊότης καὶ ἐμπιστοσύνη εἰς τοὺς φίλους Σας.

Σταυροδρόμιον, τῆ 8 φεβρ. 1879.

ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

3.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Τῇ δημογεροντίᾳ Ἀδριανουπόλεως.

Σήμερον μόλις περὶ τὴν ἐσπέραν κομισθέντες τὸ τηλεγράφημα τῆς
ὑμῶν τιμιότητος, δι' οὗ γνωστοποιούντες τὸ ἀποτρόπαιον καὶ βάρβα-
ρον κίνημα, τὸ διαπραχθέν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ὑμῶν ἱερωτάτου μη-
τροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, περιποθήτου ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κ.
Διονυσίου, ἐζητήσθε τὰς περὶ τοῦ πρακτέου ὁδηγίας ὑμῶν, ἐθλίβημεν,

ὡς εἰκός, καιρίως καὶ ἐθορυβήθημεν ἐπὶ τῷ πρωτοφανεὶ καὶ ἀσεβείᾳ τούτῳ τολμήματι. Εἰς ἀπάντησιν δὲ ἀναγγέλλομεν τῇ ὑμῶν τιμότητι ὅτι εὐθέως ἐποιησάμεθα τὰ προσήκοντα διαβήματα παρὰ τῇ Υ. Πύλῃ, αἰτησάμενοι ἀκριβῆ τοῦ γεγονότος ἐξέτασιν, τιμωρίαν παραδειγματικὴν τῶν ἐνόχων καὶ περιφανῆ ἰκανοποίησιν τὰ αὐτὰ δὲ διαβήματα ἐποιησάμεθα καὶ ἀλλαχοῦ. Πλὴν τούτου ἔμως λυσιτελὲς ἐθεωρήσαμεν ὅπως ἀποστειλώμεν αὐτοῦσε τὸν ὄσιολογ. ἡμέτερον μέγαν πρωτοσύγκελλον κ. Ἀθανάσιον, συνοδευόμενον ὑπὸ τοῦ διαγγελέως τῶν πατριαρχείων Δανιὲζ ἐφέντη, μετὰ ἐντολῆς ἵνα παραμυθῆσθαι, ὅσον ἔνεστι, τὸν παθόντα γεράσιμον καὶ πολυτλήμονα ἀρχιερέα ὑμῶν, ἐξέτασιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸ γεγονός καὶ παράσχῃ ὑμῖν τὰς δεούσας ὁδηγίας περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλετε προσενεχθῆ ἔν τε τῇ παρούσῃ περιστάσει καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐπὶ τούτοις ἐκδηλοῦντες ὑμῖν καὶ αὐθις τὴν πολλὴν καὶ ἐγκάρδιον ἡμῶν θλίψιν ἐπὶ τῷ ἀποτροπαίῳ κακουργήματι, ἐξαίτουμέθα ὑμῖν παραμυθίαν καὶ ἐνίσχυσιν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μεθ' ὑμῶν. αἰοθ', φεβρ. ἡ.

4.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠ. ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Παραγιάτατε δέσποτα!

Πάνυ εὐχαρίστως ἐδεξάμην τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ. Θ. Π. δι' οὗ διεπυθάνετο τὰ τῆς υἰείας μου μετὰ τὸ ἐπισυμβάν μοι ἀρτίως κακούργον τόλμημα ἀπὸ μέρους μητροπολιτῶν καὶ ὑπισχνεῖτο ἰκανοποίησιν παρ' ὧν δεῖ. Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύνας μου ἐπὶ τῇ δεικνυμένῃ μοι στοργῇ παρὰ τῆς Ὑμ. παναγιότητος, ἧς αἱ εὐχαὶ διασώσασαί με ἐκ βεβαίου θανάτου θέλουσιν ἐπιρρώσει τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθείσης υἰείας μου, ἥτις, χάριτι θεῶν, ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξατο τρεπομένη.

Ἡ Ὑμ. παναγιότης ἐξεῖ λεπτομερείας τῆς τραγικῆς καὶ ἀγενοῦς κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ πανοσιωτάτου πρωτοσυγκέλλου τῶν πατριαρχείων καὶ τοῦ κ. Δανιὲζ ἐφέντη, ὧν ἡ ἐπίτηδες ἀποστολὴ πρὸς βεβαίωσιν καὶ ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς υἰείας μου δεικνύσι τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Ὑμ. παναγιότητος ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐφ' ἣ διατελῶ ἕσσει εὐγνώμων αὐτῇ.

Ἐπαναλαμβάνω δὲ αὐθις τὰς εὐχαριστίας μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Υ. Π. διατελῶ

ὄλωσ ὑποκλινῆς καὶ εὐγνώμων δοῦλος,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

† Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

5-6

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

40 Ἐκκλησίαι, τῆ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῆ Α Σ τῷ Ἐ.λ.λερι ἀγχιερῆ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Ἐμαθον μετὰ βαθείας λύπης τὸ δυστύχημα, ὅπερ συνέβη τῇ Ὑμ. Σεβασμιότητι καὶ ἐργομαι νὰ ἐκφράσω Ὑμῖν τὴν θλίψιν, ἣν συνησθάνθημεν ἅπαντες οἱ ὁμογενεῖς τῆς πόλεως ταύτης. Εὐχαριστοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸν Θεόν, διότι ἔσωσε τὴν πολυτίμον Ὑμῶν ζωὴν.

ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

— ε β α σ μ ι ὠ τ α τ ε .

Τὸ βυρλαχικὸν κίνημα τῶν ἐκεῖσε φανατικῶν Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος θλίψιν καὶ ἀνέκροστον ἀγανάκτησιν καὶ ἀνησυχίαν ἐπέβαλεν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ὀρθοδόξων, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἀνησυχούσιν οἱ ἐνταῦθα Ἕλληνας, καθὼς οὐδεμίαν ἔχομεν θετικὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικοῦ ὑγείας τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος εἰδῆσιν. Ἐν τούτοις ἡ παρήγορος ἰδέα ὅτι τὸ πᾶν τούτου τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος καὶ τιμῆν περιποιεῖ Αὐτῇ μετριάζει κάπως τὴν λύπην τοῦ ποιμαντοῦ τῆς καὶ ἐν γένει ὅλου τοῦ ἔθνους, χωρὶς οὐδόλως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀγανάκτησιν του.

Τὸ ἐνταῦθα ὀρθόδοξον πλῆρωμα πρὸ πολλοῦ μὲν ἐξετίμησε τὰ γενναῖα καὶ φιλοεθνῆ αἰσθητικὰ τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Ρώσων τοῖς πᾶσι καταφάνεις ἐγένετο τὸ ἀτρόμητον Αὐτῆς, καὶ ὅτι διὰ τῆς καρτερικότητος καὶ εὐσταθείας τῆς Ὑ. Σεβασμιότητος ἐσώθη τοῦ βεβαίου κινδύνου καὶ τῆς ὀλοσχεροῦς καταστροφῆς ὃ ἐνταῦθα ἑλληνισμός.

Ταῦτα γράφων τῇ Ὑ. Σεβασμιότητι διερμηνεύω τὴν κοινὴν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων γνώμην, διότι δικαίως ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος πάντας κατέχει κατῆφεια καὶ ἀνησυχία, ἀνυπομόνως δὲ περιμένουσι νὰ μαθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικοῦ ὑγείας τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διαβιβάζω τῇ Ὑμ. Σεβασμιότητι σὺν τοῖς ἀνωτέροις καὶ ἐκτὸν ρούβλιον χάρτινα ἐσωκλείστως, παρακαλῶν Αὐτὴν ἵνα δέηται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρὸς μου.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εὐχαρίστως θέλει παραδεχθῆ τὴν τε προσφο-
ρὰν καὶ αἴτησίν μου ταύτην, ὑποσημειοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, τῇ 9 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ἑμετέρας σεβασμιότητος
τέκνον πειθήνιον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. ΔΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.

7.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Τῷ μητροπ. Ἀδριανουπόλεως.

Ἀριθ. πρωτ. 972.

*ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης,*

Ἐρώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε Αἰ-
μιμόντου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφεὶ καὶ συλλειτουργεῖ τῆς
ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἱερότητι καὶ εἰ-
ρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ὅσῃ θλίψιν καὶ ἀγανάκτησιν προῦξάνησεν ἡμῖν τὸ ἀπὸ τῆς 6 τοῦ
παρόντος ἀποσταλὲν ἡμῖν τηλεγράφημα περὶ τῶν ἀποτροπαίων αὐ-
τόθι συμβάντων καὶ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεξε κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκεῖ-
νην ἡ περιπόθητος ἡμῖν αὐτῆς ἱερότης, τσαύτην χαρὰν καὶ θυμη-
δίαν ἐνέσταξεν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν ἡ σήμερον ληφθεῖσα διὰ τοῦ ἐν-
δοξ. Κωστάκη ἐφέντη Περίδου περιπόθητος ἐπιστολὴ αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐ-
πληροφορήθημεν τὰ περὶ τῆς σωτηρίας αὐτῆς ἐκ τοῦ προφανεστάτου
κινδύνου καὶ σχετικῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς υἰείας αὐ-
τῆς, καὶ ἐδοξάσαμεν ἐκ ψυχῆς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἡμῶν, τὸν θαυ-
μασίως διασώσαντα τὴν φίλην ἡμῖν αὐτῆς ἱερότητα.

Συμμεριζόμεθα φιλαδέλφως, ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἡμῖν ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφε, τὴν θλίψιν καὶ τὸ ἄλγος τῆς ψυχῆς αὐτῆς καὶ συμπο-
νοῦμεν αὐτῇ ἐγκαρδίως ἀναξιοπαθούσῃ ὑπὸ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀνο-
σιῶν· ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου καὶ συγχαίρομεν αὐτῇ ἐκ ψυχῆς, ὅτι κατηξιώ-
θη ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ ἀτιμα-
σθῆναι καὶ κινδυνεῦσαι τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι καὶ
ἡ αὐτῆς ἱερότης, συναισθανομένη ὅτι ἔπαθε καὶ πάσχει ὑπὲρ τοῦ κα-
θήκοντος, ὡς ἀληθῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιώτης καὶ γνήσιος τῆς
Αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν, χαίρει πραγματικῶς, ὡς ἄλλοτε ὁ ἀπόστο-
λος Παῦλος, ἐν τοῖς παθήμασιν αὐτῆς καὶ μετριάζει τῶν πόνων τὸ

ἄλγος. Ἐπευχόμεθα Αὐτῇ ταχεῖαν καὶ ἐντελεῖ ἀνάρρωσιν καὶ ἀπαλαγήν ἀπὸ τῶν περιστοιχούντων αὐτῇ ἀνιάρων, ἐξαιτούμενοι πᾶν ἀγαθὸν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις εἴη μετ' αὐτῆς. αἰοθ', φεβρουαρίου ι.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

† Ὁ Νικομηδείας ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

† Ὁ Χαλκηδόνος ΚΑΛΜΙΝΙΚΟΣ.

† Ὁ Ἰμβρου ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ.

† Ὁ Φαναριοφερσάλων ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ,

ἐν Χριστῷ ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

8.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐν Φιλιππουπόλει, τῇ 10ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι!

Ἐμέ τε καὶ τοὺς χριστιανούς μου ἀπαντασ θειῶς ἐτάραξε καὶ κατελύπησε τὸ κατὰ τῆς Ἑμετέρας γενομένης σεβασμιότητος βανδαλικὸν κίνημα τῶν ἀγρίων ἐκείνων ἀνθρωπομορφῶν τεράτων, ἅτινα, ὄργανα τῆς καταχρονίου καὶ ἀσεβοῦς γινόμενα πολιτικῆς, εἰς πᾶν εἶδος κακίας ἐκτραχηλίζονται· πάνυ δέ, προθύμως θά ἔσπευδον ἵνα τοὺς μαρτυρικούς Αὐτῆς κατασπασθῶ μώλωπας, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἀπουσιάσω, σπεύδω δὲ ἀδελφικῶς μοι γράμματος ἵνα ἐκφράσω Αὐτῇ τὴν βαθεῖαν θλίψιν ἐμοῦ τε καὶ ἀπόντων τῶν ἐνταῦθα χριστιανῶν ἐφ' οἷς ἀδίκως ἐπαθε. Τοῦτο δέ, ὅτι ἀδίκως καὶ χάριν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας μικροῦ δεῖν τὸν μαρτυρικὸν ὑψίστατο θάνατον, ἔστω Αὐτῇ ἱκανὴ παρηγορία καὶ κούρημα οὐ μάταιον. Μὴ εὐρίσκων καταλληλοτέρους λόγους πρὸς παραμυθίαν, θερμὰς ἀναπέμπω πρὸς Κύριον εὐχὰς ὑπὲρ ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τῆς Ἑμετ. πολυσεβέστου καὶ τριποθήτου σεβασμιότητος, ἧς τὴν αἰδέσιμον καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μωλωπισθεῖσαν κεφαλὴν θερμοῖς τοῖς φιλήμασι καταφιλῶν, διατελῶ μετ' ἀδελφικῆς στοργῆς καὶ ἄκρου σεβασμοῦ.

Τῆς Ἑμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

καὶ πρόθυμος εἰς τὰς διαταγὰς Της,

† Ὁ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβάστῳ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ κ. τ. λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

9.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΙΟΛΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 10 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Τῶν ἀθλητικῶν παθημάτων τῆς ἡγήσεως φθάσασα εἰς τὰ ὅσα ἀπάντων τῶν ὀρθολόξων, ἰδίως δὲ τῶν ἀγαπώντων καὶ ἐκτιμώντων τὰς ἱεραρχικὰς Αὐτῆς ἀρετὰς φίλων τῆς, κατατράχαζε τὰ πνεύματα ἡμῶν, καὶ κατελύπησε τὰς ψυχὰς ἡμῶν σφόδρα, διὸ καὶ ἐπεριμένον ἐναγωνίως εἰδήσεις λεπτομερεστέρως τῶν συμβάντων, καὶ τὴν θέσιν τῆς πολυτίμου ἡμῖν υἱείας τῆς ἀλλὰ μετὰ δύο ἐναγωνίους ἡμέρας τέλος πάντων πληροφορηθέντες ἐξ αὐτοπτῶν τὰ διατρέξαντα, καὶ τὴν ἐκτὸς κινδύνου πολυτίμον ἡμῖν Αὐτῆς ζῶην, ἐδοξάσαμεν τὸν Θεόν, τὸν σώσαντα Αὐτήν.

Ἐπέπρωτο, σεβασμιώτατε, καθὼς καλῶς γνωρίζομεν, ὅλος Αὐτῆς ὁ βίος νὰ διέρχεται ἐν ἀθλαῖς καὶ περιστάσεσι, βίος τῷ ὄντι ἐφάμιλλος τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, ἀλλ' ὅς φαίνεται, τοῦτο προῦρισται ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ὅπως ἀναδεικνύονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ κατὰ διαφορὰς ἐποχῆς οἱ στεροὶ αὐτῆς ἀθληταὶ ἄξιοι τῶν στεφάνων τῆς αἰωνιότητος.

Δέξασθε οὖν, σεβασμιώτατε, συλλυπητηρίους μὲν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὰς συγχαρητηρίους ὑπὲρ τῆς ἀπολυτρόσεως ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς ζωῆς Αὐτῆς προσήσεις τοῦ δούλου τῆς, ὅστις οὐ παύεται καθ' ἑλάχιστην καθικετεύων (εἰ καὶ ἀναξίως) τὸν Κύριον ὑπὲρ τῆς τελείας Αὐτῆς ἀναρρώσεως.

Ὁ τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς θεράπων,

Ὁ πρωτοψάλτης

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΙΟΛΑΚΗΣ.

10.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε!

Συγχαρήσατέ μου, αν δεν δύναμαι ο ίδιος αυτοπροσώπως έλθων να εκφράσω το έλγος και την λύπη, ην μυχιαίτατα ήσθάνθην επί τῷ ἀκούσματι τῆς καθ' ὑμῶν ἱεροσυλίας, διότι άπασαι αἱ ἐνέργειαι μου και αἱ προσπάθειαι τείνουσιν ἤδη εἰς τὸ νά δυνηθῶ νά καθησυχάσω τὰ περίε χωρία, άτινα καθημερινῶς πάλιν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἀναστατοῦνται.

Όταν ἠκούσθη ἐνταῦθα τὸ ἄγγελμα τῆς κακουργίας τῶν Βουλγάρων, ἐννεοὶ πάντες ἀπέμειναν, πλέον δὲ πάντων ἐγώ, μὴ δυζήμενος οὐδὲ θέλων νά ἐννοήσω πῶς χριστιανοὶ τοῦ 10' αἰῶνος προβαίνουσιν εἰς πράξεις τόσον ἱεροσύλους ὑπὸ τὰ ὄμματα κυβερνήσεως χριστιανικῆς.

Δὲν θέλω τίποτε ἄλλο νά ὑποθέσω εἰμὴ ὅτι ἡ Ὑμ. Σ. προωρίσθη ὑπὸ τῆς θείας προνοίας, ἵνα διὰ τῶν παθημάτων Σας δείξητε εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ ποιὸν τῶν προστατευομένων τῆς

Ἐν τέλει ἀπεκδεχόμενος τὰς Ὑμ. εὐχὰς και εὐλογίας, μένω τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος τέκνον ταπεινότατον.

ΠΑΠΠΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Λουλι-Βουργας, τῆ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῆ αὐτοῦ σεβασμιότητι τῷ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

11.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑ.

Κωνσταντινούπολις, 12]24 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Ἦδη ὅτε ἡ Ὑμ. σεβασμιότης βεβαίως θ' ἀπηλλάγη τῶν ἐπισήμων και λυπηρῶν συλλυπητηρίων, ἐνόμισα ὅτι ἤλθεν ἡ σειρά εἰς ἀρχαίον και εἰλικρινῆ φίλον νά εκφράσῃ κατὰ τύπον μὲν τὰ συγχαρητήρια του, κατ' οὐσίαν ὅμως τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Ὑμ. Σ. ἠξιώθη τῆς εὐκαιρίας τοῦ νά κἀμῃ πασιγνώστου τὰς περισσομύσας αὐτὴν ἀρετὰς, και ὅτι ἡ Ὑμ. Σ εἶναι πράγματι ὁ ἀρχιερεὺς ἱκεῖνος, διὰ τὸν ὅποιον ὁ φίλος του δικαίως εἶχε τὰς μόνας ἐλπίδας ὅτι θά παρηκολούθει εἰς τὸν ἔσχατον κίνδυνον τὸν τότε ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μαχόμενον βεθλὴγον πατριάρχην, ὅτε παρεβιάζετο νά ἐνδῶσῃ εἰς τὰς

παράνομους αιτήσεις τῶν βεβήλων καὶ ἀνοσιῶν· φρονῶ δ' ὅτι τὴν στιγμήν, καθ' ἣν οἱ ἴδιοι ἀνόσιοι καὶ βέβηλοι ἔθετον τὰς μυσαρὰς τῶν χειρῶν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς κεφαλῆς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ὁ γέρον ἐκείνος, ἐξ οὐρανοῦ θεώμενος, ἤχητο μὲν καὶ ἠλόγει, ἀλλ' ἐζήλευε, διότι ἡ Ὑμ. Σ ἠξιώθη τιμῆς, τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται μόνον οἱ ἀληθεῖς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στρατιῶται καὶ οἱ παρ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι.

Εὐχόμενος ταχεῖαν καὶ ἐντελῆ ἀνάρρωσιν, παρακαλῶ τὴν Ὑμ. Σ. καὶ μὴ παύσῃ ἐπιδαψιλεύουσα ἡμῖν τὰς πολυτίμους εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ τέκνον πειθήνιον,

Γ. ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ.

12.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Δάκρυα θερμὰ ἐκ λίαν συγκινημένης καρδίας πολλάκις ἔρρευσαν ἐκ τῶν ὀρθαλμῶν μου, ἐφ' ὅσον ἀνεπίνωσκον ἐν ταῖς ἡμετέροις ὅσα βδελυρὰ καὶ ἀνόσιοι χεῖρες θεοσεως καὶ κακοβούλως κατὰ τοῦ σεπτοῦ καὶ πολυτίμου μοι Αὐτῆς ἀτόμου ἐπεχείρησαν, θερμοστάτας δὲ παρακλήσεις ταπεινῶς πικρῶτε ἀπηύθυνον καὶ ἀπευθίνω πρὸς τὸν οὐράνιον ἡμῶν πατέρα, ὅπως ὁ, τι τῶν ἀποδῶ τῆ ἡμετέρας σεπτῆ μοι κορυφῇ πλήρη τὴν οὐ μόνον δι' ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ δι' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος πολυτίμον Αὐτῆς ὑγίαιαν, ἧς τὴν βελτίωσιν μετ' ἀρχαίου ψυχικῆς εὐχαριστήσεως μνηθῶ. Ἐπὶ τούτῳ ὅθεν παρακαλῶ τὴν Ὑμ. προσκνητὴν μοι σεβασμιότητα ὅπως δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια καὶ εἰλικρινῆ συλλυπητήριά μου διὰ τὸ θλιβερόν τοῦτο πάθημα, ὅπερ ἀντιπᾶ μείωσῃ, ὡς ἐφρόνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ θρασεῖς ἐκείνοι ἐπιβουλείς, εἰς τὸ ἄκρον ἄωτον ἀνεβίβασε τὴν δόξαν Αὐτῆς, περιφανῆ δὲ καὶ τοῖς πᾶσι γνωστὰ κατέστησε τὰ σπουδαῖα καὶ μεγάλα προτερήματα, ὑφ' ὧν περικοσμεῖται, καὶ ἀνεξιτήλως ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ὁμογενῶν καὶ ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας ἐνεγράφηε τὸ προσφιλέ καὶ σεπτὸν Αὐτῆς ὄνομα,

Καὶ ταῦτα μὲν κατὰ καθήκον διατελῶ δὲ μεθ' ὅλης τῆς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεως καὶ τοῦ ἀπείρου σεβασμοῦ μου.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 12 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινὸς καὶ ὅλως πρόθυμος θεράπων,
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

13.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως.

Ἄνησυχός εἰμι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς σεβασμιότητός της.
Ἄναμένω πληροφορίας. Εὐχομαι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν.

12 φεβρουαρίου 1879.

Ἰατρός Κ. ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗΣ.

14.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΦΕΣΟΥ.

Σεβασμιοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ἄλγεινὴν ἐνταῦθα ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, καὶ λύπην ἀνέλασσαν ἐ-
προξένησε τοῖς πᾶσιν ἡ ἀπαίσιος ἀγγελία τοῦ ἐπισυμβάντος αὐτῇ δυσ-
τυχήματος. Τοῦτο ἰδίως κατέθλιψε καὶ μέχρι δακρύων συνεκίνησε τὸν
υποφαινόμενον ἐγκαρδίως ἀγαπῶντα αὐτὴν ἀδελφόν, ὅστις ἐν ἀνησυχίᾳ
καὶ πολλῇ διετέλει ἀμηχανία, μέχρι οὐ μάλῃ τὰ τῆς πολυτίμου μοι
ἀγαθῆς αὐτῆς υἱείας. Τὴν θλίψιν μου ταύτην περίσπειλαν αἱ πρὸς
τὴν Ἐκκλησίαν ἐκθέσεις τῶν ἀποσταλέντων πρὸς περίθαλψιν αὐτῆς
ἐξάρχων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αἱ διαβιβαζόμεναι κατ' ἐκάστην ἐνταῦ-
θα εἰδήσεις ὅτι ἡ Ὑμ. ἀγάπη μετ' οὐ πολὺ ἐπανακτῆσεται τὴν υἱείαν
της, καὶ ἐπουλωθήσονται τὰ κατενέχθέντα ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ μιαρῶν χει-
ρῶν τραύματα. Ἀλλὰ καὶ ἤδη εἰσέτι ἀνησυχος διατελῶ καὶ διατε-
λέσω μέχρι οὗ ἡ φίλη μοι αὐτῆς σεβασμιότης ἀπευθύνη μοι ἀδελ-
φικόν της, ὅπερ καὶ ἐφησυχάζει πληρέστατα τὴν συμπάσχουσαν καρ-
δίαν μου. Συλλυπούμενος αὐτῇ ἐπὶ τούτοις καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ, παρ'
αὐτοῦ ἐξαιτούμενος, ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐντελοῦς αὐτῆς ἀναρρώ-
σεως, ἀπεκδέχομαι ἀδελφικόν της δηλωτικόν περὶ τούτων ἀπάντων,
πρὸς γενικὴν εὐχαρίστησιν τῶν λυπηθέντων ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ
ἀδελφῶν καὶ φίλων. Διατελῶ δὲ

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 13 φεβρουαρίου 1879.

ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὄλωσ πρόθυμος,

† Ὁ Ἐφέσου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΒΑΜΒΑΚΗ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 14 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Θλιβερωτάτην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμε τὸ δυστύχημά σας· ἀληθῶς μάρτυρα δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποκαλέσωμεν θὰ δοθῆ, καὶ ἐλπίζομεν εἰς τὸν Θεόν, συντόμως πλήρης ἰκανοποίησις· χαίρομεν δὲ ἤδη μανθάνοντες καθημερινῶς ὑπὲρ τῆς πλήρους ἀναρρώσεώς σας.

Παρακαλοῦντες τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ υγείας σας, ἀσπαζόμεθα, σεβασμιώτατε, τὴν ἀγίαν σας δεξιάν.

Ὅλος πρόθυμος Ν. ΒΑΜΒΑΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΟΥ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῆ 13 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε ἅγιε Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιε!

Ἡ βραδελικὴ καὶ ἀποτρόπαιος ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. τὴν μεγαλειτέραν ἀθυμίαν καὶ ἀγανάκτησιν προὔξενησεν εἰς ὅλον ἐν γένει τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα. Εὐθύς ἅμα τῷ ἀκούσματι τῆς βραδελικῆς καὶ ἀπεχθοῦς ταύτης πράξεως, ὀλόκληρος ἡ ἡμετέρα πόλις, οὐδ' αὐτῶν τῶν ἀλλογενῶν ἐξαιρουμένων, ἀνυπόμονος περιέμενον τὰ τῆς πολυτίμου ὑμῶν υγείας νέα. Χαίρω, σεβασμιώτατε, πληροφορούμενος ἐκ τῶν πατριαρχείων καθημερινῶς, ὅτι ἡ πολύτιμος ὑμῶν ζωὴ εὐρίσκειται ἤδη ἐκτὸς κινδύνου, ἐπικαλούμενος τὴν ἀρωγὴν τοῦ Ὑψίστου ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν.

Τὰ μαρτύρια, ἅτινα ὑπέστη ἡ Ὑ. Σ. παρὰ κακούργων χειρῶν κατὰ τὴν ἐκτὴν ἰσταμένου, εἶναι τὸ ἔσχατον ἄθλον, ὅπερ προσετέθη εἰς τὸν πολύτιμον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἔθνικόν βίον σας. Ἡ ἡμέρα αὐτῆ, σεβασμιώτατε, χρυσοῖς γράμμασι θέλει χαραχθῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ πρὸς παράδειγμα τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ μέλος τοῦ πολυτλήμονος, ἀλλὰ γενναίου ἐλληνικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν πολύτιμον ζωὴν ὑμῶν ἐθυσίασατε· μακάριοι οἱ γνωρίζοντες νὰ ἐκτελῶσι τὸ καθήκον αὐτῶν.

Ευχόμενος τῷ Ὑψίστῳ ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως ὑμῶν, καὶ κατασπαζόμενος τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, διατελῶ.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
τέκνον εὐπειθὲς καὶ φίλος

Β. ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ.

—
17.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ.

Πολύθαλε καὶ παρσέβυστέ μοι ἀδελφε.

Εἶθε νὰ μὴ ἤμην μετὰ τῶν ζώντων καὶ οὕτω μὴ ἀκούσω ὅσα οἱ πολυάθλοι ἄλλοτε ἐν καιροῖς χαλεποῖς ὑπέφερον. Δυστυχῶς ὅμως ζῶ. Ἡ θλίψις μου ἦτον ἀφόρητος, ἤθελον νὰ Σῶς συλλυπηθῶ μὲ γράμμα μου, ἀλλ' ἔλεγον ἡ θέσις τοῦ δὲν εἶναι διὰ γράμματος νὰ μάθῃ τὴν θλίψιν μου· ἤθελον νὰ στείλω ἄνθρωπόν μου, ἀλλ' ἔβλεπον τὰ ζοφερά νέφη τῆς καταιγίδος ἐρχόμενα καὶ κατ' ἐμοῦ καὶ εἶχον ἀνάγκην ἀνθρώπων. Παραλείπων τὰ καθήκαστα, ἅτινα πάντως θὰ ἔμαθην ἡ ἀγάπη Ἰησῆ καὶ θὰ μάθῃ ἀπὸ τοῦ τραυματισθέντος ἐπίδοτου τοῦ παρόντος μου, δοξάζω τὸν Ὑψίστον ὅτι διέσωσε τὴν ζωὴν τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος μετὰ τῆς ἐμῆς καὶ τῆς τοῦ ξενιζομένου παρ' ἐμοὶ μουτσαρίφου. Ἐπιφυλαττόμενος ἐν εὐθέτῳ καιρῷ νὰ ἔλθω μόνος μου πρὸς Αὐτήν, ἤδη τῇ ἐπεύχομαι τὸ στάδιον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς νὰ διέλθῃ αἰσίως καὶ ἐπ' ἀγαθοῖς οἰωνοῖς καὶ διατελῶ.

Ἐν Διδυμοτείχῳ, 1879 φεβρουαρίου 13.

† Ὁ ὑμέτερος πρ. ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΜΕΘΟΔΙΟΣ.

—
18.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΙΤΙΤΣΗΣ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Τὸ ἀσεβὲς καὶ ἀπροσδόκητον ὅπως λυπηρὸν συμβεβηκὸς τῆς Ὑ. σεβασμιότητος, ὅπερ χεῖρες βέβηλοι ἔπραξαν, πληροφορηθεὶς καὶ ὁ δούλος τῆς, ὀδυνηρὰν καὶ ἐνδύμυχον ὑπέστην λύπην, καὶ τοσοῦτον ἐτάκην τὴν καρδίαν, ὥστε ἀπεφάσισα ἵνα αὐτοπροσώπως ἔλθω καὶ ἴδω αὐτήν, ἂν περιστάσεις, ἀνεξέχρητοι τῆς θελήσεώς μου, δὲν παρεκώλυόν με, διότι τῇ διαβεβαίω ὅτι μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο λόγοι διεδόθησαν καὶ ἐνταῦθα πλείστοι ὅσοι, συνεπέλα τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη

νά παραμείνω κεκλεισμένος και ἀφανής ἐντός τῆς οἰκίας, εἰς ἣν κατοικῶ. Καὶ ταῦτα μὲν κτλ.

Ὁρτάκιοι, 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς και τοῖς ὀρισμοῖς πρόθυμος,

† Ὁ Λιτίτσης ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

—
19.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΕΡΡΩΝ.

Σεβασμοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Βαρέως ἐπληξί τὰ ὠτὰ μου και βαθύτατα ἔνυξε τὴν καρδίαν μου τὸ θλιβερόν συμβάν τῆ Ὑμετέρας σεβαστῆ μοι σεβασμιότητι. Καὶ αἱ μὲν βδελυραὶ και κακοῦργοι χεῖρες, αἱ οὕτως ἀνάνδρως και κακοβούλως ἐπιχειρήσασαι νά ἐγγίσωσι τὸ ὑψηλὸν Αὐτῆς ἄτομον, αὐστηρὰν ἀναμφισβύτως δίκην και τιμωρίαν λήφονται παρὰ τοῦ τῆς Ἐκκλησίας νυμφίου, ὅστις, τοιοῦτον λειτουργὸν ἐκλεξάμενος, ἐτάξατο πρὸς φυλακὴν και εὐκλειαν αὐτῆς, ἡ χλεύη δὲ και ὁ περιγελῶς τῶν εὐφρονούντων κατέστησαν, ἡ δὲ σεβαστῆ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος ἀφθιτον τῷ κλέος εὔρεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας και τοῦ Ἔθνους ἡμῶν τε και τῶν ξένων.

Συλλυπούμενος ἐν τούτοις ἐκ καρδίας ἐπὶ ταύτῃ τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα, θερμῶς τὸν Ὑψιστον καθικετεῶ ὑπὲρ πλήρους και ταχείας αὐτῆς ἀναρρώσεως πρὸς εὐκλειαν τῆς πάντοθεν πολεμουμένης Ἐκκλησίας και τοῦ πολυτλήμονος ἡμῶν Γένους.

Πεποιθὼς δ' ἐπὶ τοῖς ἀδελφικοῖς Αὐτῆς πρὸς με αἰσθήμασι, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 13 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμοπόθητου μοι σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

και τῶν ἐπιταγῶν πρόθυμος,

† Ὁ Σερρών ΝΑΘΑΝΑΗ.

20.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἄλλους ψυχῆς ἀναγνοῦς ἐν ταῖς ἐφημερίαις τὸ ὑπὸ βδελυρῶν καὶ κακούργων χειρῶν θλιβερὸν κατὰ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος τόλμημα, σπεύδω ὅπως ἀπὸ καρδίας συλλυπηθῶ αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ, ἐξαιτούμενος παρὰ τοῦ κρατύνοντος καὶ δοξάζοντος τοῦς ὑπὲρ τοῦ καλοῦ καὶ δικαίου ἐκθύμως ἀγωνιζομένους πλήρη καὶ ταχεῖαν ἀνάρρωσιν πρὸς εὐκλειαν τῆς πανταχόθεν πολεμουμένης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἧς τοιοῦτος λειτουργὸς καὶ πρόμαχος ἀνεδείχθητε. Μετ' ἐνδιαφέροντος δ' ἐπίσης καὶ ἄκρας εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμαι τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω τροπὴν τῆς εὐκαταίας μοι ὑγιείας αὐτῆς, ἧς τὰ ἔτη εἴησαν πλειοσθ' ὅσα καὶ τοῦ λοιποῦ εὐτυχῆ καὶ εὐδαίμονα. Ἐν τούτοις διατελώ μεθ' ὄλου τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ μου καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Κωνστ]πόλει, τῇ 15 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

φίλος προθυμώτατος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἀδριανουπόλεως

κυρίῳ Διονυσίῳ κ.τ.λ.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

21.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Σεβασμιώτατε καὶ πανιερώτατε δέσποτα!

Στεροῦμεθα λόγων καὶ ἐκφράσεων ἵνα καταδείξωμεν τῇ Ὑ. σεβασμιότητι τὴν ὀδύνην, ἣν ἰσθάνθημεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἱεροσουλίας, ἣν χεῖρες βανδαλικαὶ διεπράξαντο κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑ. σεβασμιότητος.

Πνευματικὰ ὑμῶν τέκνα ἡμεῖς, σπεύδομεν νὰ διατρανώσωμεν τὴν πρὸς τὴν Ὑ. σεβασμιότητα ἀγάπην καὶ σέβας, εὐχόμενοι ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως καὶ πολυετίας Ὑμῶν.

Τῆς Ὑ. πανιερότητος τέκνα ἐν Κυρίῳ πειθήνια,

οἱ κάτοικοι Λουλέ-Βουργάς.

Λουλέ-Βουργάς, τῇ 15 φεβρ. 1879. (Ἐπονται 27 ὑπογραφαί)

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

Σεβασμώτατε.

Τὸ θλιβερόν ἄκουσμα τῆς ἀνηκούστου βροδάρου ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ σεβαστοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος φοικὴν ἐνεποίησεν ὁμογενέσι τε καὶ ξένοις καὶ ἀπέδειξε πόσον ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ σταθερότης κατατρέχονται ὑπὸ τοῦ βροβαρισμοῦ καὶ τῆς ἀμαθείας, ἅπαντες δὲ ἐχάρησαν ὅτι ἡ θεία πρόνοια διέσωσε τὰς πολυτίμους Αὐτῆς ἡμέρας πρὸς ἀγλίσιμα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἣν ἐξαιρέτως περικοσμεῖ.

Τὴν λύπην τχύτην καὶ χαρὰν ἠσθάνθη ἐγὼ πλεον τῶν ἄλλων, ὡς γνωρίζων ἐγγυτέρω τὰς ἀρετὰς τῆς Υ. πανιερότητος, διὸ σπεύδω νὰ συλλυπηθῶ μὲν Αὐτῇ διὰ τὸ μαρτυρικὸν καὶ ἐνδοξὸν πάθημα, τὸ ὁποῖον ὑπέστη, συγχαρῶ δὲ διὰ τὴν διάσωσιν τῶν πολυτίμων Αὐτῆς ἡμερῶν καὶ εὐχῶμαι οὐκ ὀλίγως ἐπὶ πολλὰ ἔτη ποιμαίνῃ τὸ χριστεπώνυμον Αὐτῆς ποίμνιον, καὶ περικοσμῇ τὴν ὀλομέλειαν τῆς ὑψηλότερας ἱεραρχίας τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν Θεοσεβείας καὶ πίστεως.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς σεβασμίας Αὐτῆς εὐχὰς ἐπ' ἐμέ καὶ τὴν οἰκογένειάν μου, διατελῶ

Ἐν Φιλιππουπόλει, 15 Φεβρουαρίου 1879.

τέκνον Αὐτῆς πνευματικὸν καὶ φίλος ἀφωσιωμένος,

Μ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣ ΓΕΡΔΑΝΗ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, κατασπάζομαι τὴν δεξιάν της.

Ἄφ' ἧς ὥρας ἔμαθον τὸ ἀποτρόπαιον ἐκεῖνο κίνημα τῆς βανδαλικῆς πράξεως τῶν Βουλγάρων ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῆς Υ. σεβασμιότητος, δὲν ἔπαυσα νὰ ἐξετάζω περὶ τῆς προσφιλοῦς μοι υγείας της, καὶ ἂν δὲν τῇ ἔγραψα μέχρι σήμερον, δὲν προῆλθε τοῦτο ἐξ ὀλιγορίας, ἢ ἀμελείας, ἀλλὰ μάλλον ἐκ περισκέψεως μὴ τυχὸν ἐπαυξήσω τὴν συγκίνησίν της, ἐν ἀσθενείᾳ διατελούσης, ἀλλ' ἤδη ὁπότε, χάριτι θεῆα, ἡ υγεία της βραίνει ἐπὶ τὰ κρείττω καὶ ἐν ἀναρρώσει, σπεύδω νὰ τῇ συγχαρῶ, δοξάζων τὸν Ὑψιστον ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ προφανεστάτου κινδύνου.

Ναί. σεβασμιώτατε, υπέστητε μαρτύριον κακωθέντες, βασανισθέντες, ὡς ἀληθῆς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ. ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀλλ' ἀπεθανατίσθητε ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἔθνους· δόξα καὶ τιμὴ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχόμενος ἐκ ψυχῆς νὰ πληροφορηθῶ τὴν ἐντελῆ ἀνδρώσιν τῆς, καὶ ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, διατελῶ ὁ ἐλάχιστος δούλος τῆς,

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ 15ῃ φεβρουαρίου 1879.

ΩΑΚΕΙΜ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
24.

ἘΠΙΣΤΟΛΗ Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Κωνσταντινούπολις, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Πανιερώτατε μητροπολίτα, λίαν σεβαστέ καὶ περιπόθητε ἡμῖν πάτερ!

Τὸ στυγερόν κακούργημα καὶ ἀποτρόπαιον ἀνοσιούργημα, τὸ διαπραχθέν ὑπὸ τῶν ἀτιμαζόντων καὶ κηλεύοντων τὴν τοῦ θεανθρώπου καὶ Κυρίου ἡμῶν προσωνομίαν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἀνθρώπου ὄνομα, ἐπροξένησεν, ὡς εἶδος, πᾶσι τοῖς ἐνταῦθα Ἑλλησὶ τε καὶ ξένοις λύπην βαθεῖαν, ἐκπληξιν καὶ ἀποτροπιάσιν κατὰ τῶν στυγερῶν κακούργων. Πάντες ἀνὰ στόμα εἶχον κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ θλιβεροῦ ἀκούσματος τὸ σεβαστὸν καὶ ἱερόν ὄνομα τῆς Ὑ. σεβασμιότητος, καὶ πάντες διεπυθύνοντο ἀλλήλους περὶ τῆς καταστάσεως τῆς υἱείας Αὐτῆς. Τὸ καθ' ἡμᾶς δέ, οἵτινες ἠμυοιρήσαμεν νὰ τύχωμεν τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης Αὐτῆς, ἐχύσαμεν πικρὰ καὶ ἄφθονα δάκρυα πανοικει κατὰ τὴν ἀνάγκωσιν τῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι ἐκθέσεων τῶν δεινοπαθημάτων καὶ τοῦ ὄντως τραγικοῦ μαρτυρίου. ὅπερ υπέστητε ὑπὸ τῶν ἀνοσιῶν καὶ ἀνθρωπομόρφων ἐκείνων τεράτων, καθ' ὧν οὐδεμία τιμωρία, οὐδὲ αἱ τοῦ ἕδου κολάσεις ἀντάξιόν εἰσι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ διαπραχθέντος παρ' αὐτῶν ἐγκλήματος. Συνεχῶς μεταβαίνων εἰς τὰ πατριαρχεῖα ὅπως ἐρωτῶ καὶ μαυθάνω περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολυτίμου ἡμῖν υἱείας σας, ἐπληροφορούμην ἐκάστοτε μετὰ χαρᾶς ὅτι αὕτη ἐβαίνει καὶ ὁσημέραι βαίνει ἐπὶ τὰ βελτίω, ἀνέγνων δὲ καὶ τὴν πρὸς τὴν Α. παναγιότητα διὰ τοῦ Κ. Περιόδου κομισθεῖσαν ἐπιστολὴν σας, καὶ περιχαρῆς ἐν τῇ οἴκαδε ἐπανόδῳ μου εὐηγγελίζομην ταῦτα τοῖς ἀνυπομόνω ἀναμένουσί με γονεῦσι καὶ λοιποῖς. Πρὸς πάντας τοὺς ἐνταῦθα πρεσβευτὰς τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ

πρὸς αὐτὸν τὸν τῆς Περσίας ἀηγήθην μετὰ λεπτομερείας τὰ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀποτροπαίου δράματος, ὡς ἤκουσα ταῦτα ἐκ στόματος τοῦ πατριάρχου, πάντας δὲ εἶδον εἰς τὸν ὑπατον βαθμὸν συγκινηθέντας καὶ ἀγκυκατοῦντας. Πρὸς δὲ τοὺς ἀνωτέρους τῶν λειτουργῶν τῆς Ὑψηλ. Πύλης ἔλεγον ὅτι ἡ γενομένη κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Υ. σεβασμιότητος ἀνήκουστος καὶ πρωτοφανὴς εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας καὶ τῶν βυρβυρωτέρων ἐθνῶν προσβολὴ ἐπεκτείνεται οὐ μόνον ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν σύμπαν, ἀλλὰ καὶ πρὸ πάντων καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἧς τυγχάνετε ἀνώτατος πνευματικὸς λειτουργός, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ τοῦ ἀνωτάτου ἄρχοντος πρόσωπον.

Εὐχόμενος ἐκ βέθους καρδίας τῇ Υ. πανιερότητι ταχεῖαν ἀνάρρωσιν καὶ λύτρωσιν ἀπὸ τῶν δεινῶν, ἀπεκδέχομαι τὰς ἀγίας Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διατελῶ εὐπειθὲς τέκνον τῆς Υ. πανιερότητος, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν Της.
Α. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

25.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧΙΑΛΟΥ.

Τὴν εὐμενεστάτην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Θλιβερὸν ἐσκόπισεν ἄκουσμα ἡ δημοσιογραφία, ἄκουσμα στυγερωτάτης πράξεως, παρὰ στυγερωτάτων χειρῶν κατ' αὐτῆς ἐνεργηθείσης.

Ὅσον μὲν ἐλυπήθην, καὶ συνελυπήθην Αὐτῇ καὶ ἐγώ, ἀδυνατῶ ἵνα παραστήσω διὰ τοῦ ταπεινοῦ μου καλέμου. Ἄλλ' ἐδόξασα καὶ δοξάζω τὸν Κύριον, ὅτι διέσωσε τὴν σεβασμίαν μοι Αὐτῆς κορυφὴν, τὸν μέγαν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ἀθλοφόρον στρατηγόν, ὅπως ἔτι μᾶλλον Αὐτὴν μὲν δοξάσῃ, στιγματίσῃ δὲ τὰς στυγεράς ἐκείνας χεῖρας. Ἐφ' ᾧ καὶ μόνῳ παραμυθούμενος καὶ παρηγορῶν Αὐτήν, δέομαι τοῦ Κυρίου ἵνα διατηρῇ Αὐτῆς τὴν υἰγιάν, ὡς κήρην ὀφθαλμοῦ, εἰς ἔτη καὶ ἡμέρας ἀγαθὰς καὶ πολυχρονίους.

Ἐν Ἀγγιᾷ, τῇ 16 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ἡμετέρας σεβασμιότητος ὄλως πρόθυμος τῶν σεβασμίων μοι Αὐτῆς διαταγῶν,

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

26—27.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως.

Ἐκφράζων τὴν λύπην μου καὶ τὴν τοῦ ποιμνίου μου διὰ τὸν κίνδυνον, ὃν διετρέξατε, εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, τῷ διασώσαντι τὴν ἡμετέραν πολῦτιμον ζωὴν.

† Μητροπολίτης ΚΡΗΤΗΣ.

Μητροπολίτην Διονύσιον.

Εἰς Ἀδριανούπολιν.

Μετὰ βαθείας λύπης μνησθῆναι σήμερον ὅτι ἡμᾶς ἀγρίων ἐπέπεσε κατὰ τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος. Τὸ μαρτύριόν Σας θὰ συγκινήσῃ ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον, ὅστις θὰ ἔχῃ μίαν εἰσέτι ἀποδείξειν διὰ τὸ μέλλον τῆς πτωχῆς ἡμῶν πατρίδος. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάξῃ τὴν πολῦτιμον ζωὴν Σας.

Τὰ βαθέα σεβίσματά μου.

ΣΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ.

28.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ἄρ. πρωτ. 1043.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἐλέω Θεοῦ κτλ.

Ἐρωτάτε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἐξαρχε παντὸς Αἰμιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετροπόλεως, κύριε Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ιερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀδελφικὸν αὐτῆς γράμμα τῆς 16' τοῦ ἤδη ὑπερμεσοῦντος εὐρόντες ἐσώκλειστον ἐν τῷ τῶν αὐτόθι ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἀπεσταλμένων, καὶ ἰδόντες τὴν ἀδελφικὴν αὐτῆς ἐξίωσιν τοῦ μεταβῆναι ἐνταῦθα πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος καὶ θεραπείαν τῆς πασχούσης ὑγείας τῆς, ἐπεδοκιμάσαμεν ταύτην συνοδικῶς ἐν τῷ διακαεῖ ἐνδιαφέροντι τοῦ ἰδεῖν αὐτὴν τέλει ἀναλαμβάνουσαν ἀπὸ τῶν τελευταίων ἀκαρῶν παθημάτων τῆς· διὸ καὶ προνοήσαντες συνοδικῶς περὶ ἀποκαταστάσεως καταλλήλου τινὸς ἀρχιερατικοῦ προσώπου, ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν κατὰ τὸ δέχτημα τῆς αὐτόθεν ἀπουσίας τῆς, ὡς τοιοῦτον ἐνεκρίναμεν τὸν ἐν Ραιδεστῷ ἐπιτροπικῶς ἀρχιερατεύοντα θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Νηξινζοῦ κύριον Γρηγόριον, φ

καὶ ἐγράψαμεν σήμερον, ἵνα, τακτοποιήσας τὰ ἐκεῖ ἐπαρχιακὰ πράγματα, ἔλθῃ ἐνταῦθα καὶ ἐφοδισθῆις διὰ τῶν ἀναγκαιούτων ἐκκλησιαστικῶν γραμμῶν, μεταβῆ αὐτόθι, ὅπως ἀκοιούθως καὶ ἡ ἱερότης τῆς, ἅμα τῇ ἐγκραταστῆσει αὐτοῦ, δυνηθῆ ἄψασθαι τῆς εἰς τὰ ἐνταῦθα ὁδοῦ, καὶ ἐπιδοθῆναι εἰς τὰ τῆς ποθητῆς ἀνέσεως καὶ θεραπείας τῆς ὑγείας αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἔπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

29.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΣΚΟΠΟΥ.

Τὴν Ὑμετ. σεβασμιότητα δουλικῶς προσκυνούμεν, πανευλαβῶς τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν ἀσπάζομενοι.

Σεβασμιώτατε.

Εἰς στιγμήν, καθ' ἣν μόνος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν παθὼν καὶ ἀναστὰς οὐράνιος νομφίος τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ διωχθεῖσι καὶ παθοῦσι πιστοῖς αὐτοῦ θεράπουσιν ἐντελῆ θεραπείαν καὶ ἀντίληψιν παρασχεῖν δύναται, μετ' ἄλλους βαθέως ἀποδεχθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι δημογέροντες τῆς κωμοπόλεως Σκοποῦ τὴν θλιβεράν καὶ ἀπαισίαν τοῦ ἀδίκου τρομεροῦ παθήματος τῆς Υ. προσκυνητῆς σεβασμιότητος εἰδησιν, σπεύδομεν διὰ τοῦ παρόντος συλλυπητηρίου ἡμῶν γράμματος ἀπλῶς τὴν ἐνδόμυχον καὶ βαθυτάτην ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ νὰ ἐκφράσωμεν θλίψιν, εὐεπίδοτες ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ θέσει τῆς Υμ. σεβασμιότητος οὐδεμία ἄλλη ἀνακούφισις καὶ παρηγορία ἐγγωρεῖ, ἢ ἢ ἐκ μέρους τῶν πιστῶν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ποιμνίων εἰλικρινῆς ἔκφρασις τῶν ἀναλόγων πρὸς τὸ πάθημα αἰσθημάτων.

Ναὶ, σεβασμιώτατε, οἰκτρὸν τὸ γεγονός! Οὐδεὶς οὐδὲν τοιοῦτον μέχρι τῆς στιγμῆς ἐνθυμεῖται. Ἄλλὰ καὶ οὐδεὶς οὐδένα ἐνθυμεῖται τοσοῦτον γενναϊόφρονα καὶ ἀκλόνητον ἀρχιερέα, ὅστις, ἐν τῇ συναισθησει τῆς πιστῆς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσεως, καὶ αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον περιεφρόνησεν. ὦ! ἄς ἦτο δυνατόν ν' ἀπαλλάξωμεν τὴν Υ. σεβασμιότητα ἐκ τῶν δεινῶν, ἀναδεχόμενοι ταῦτα ἡμεῖς ἀγογγύστως. ὦ! εἴθε αἱ συλλήβδην καθ' ἐκάστην πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναπεμπόμενα εὐχαὶ ἡμῶν νὰ εἰσηκούοντο παρὰ τοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς, καὶ νὰ ἀπήλλαττον τὸ ταχὺ ἐκ τῶν δεινῶν τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀρχιερέα, οὐτινος ἡ ζωὴ καὶ ἡ υγεία εἶναι τόσον πολυτίμος καὶ ἀναγκαῖα δι' ἡμᾶς. Ἄλλ' ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν λύπην ἐκφράζοντες, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας

πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἐπικαλούμενοι τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ ἀντίληψιν ἐπὶ τοῦ σεβασμιωτάτου καὶ πολυπαθοῦς ἡμῶν ποιμενάρχου, ὅτι αὐτὸς μόνος δύναται καὶ τὴν ἴασιν παρασχεῖν τοῖς τετρωμένοις, καὶ ἀνάλογον δοῦναι τοῖς ἐνόχοις τὴν τιμωρίαν, πρὸς θρίαμβον καὶ αὔθις τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Δέξασθε ἔθεν, σεβασμιώτατε, καὶ πνευματικῆ ἡμῖν πάτερ, τὴν μετὰ δακρύων εἰλικρινῆ ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης ἡμῶν θλίψεως, καὶ τὰς μετ' ἄκρου σεβασμοῦ ἐνδείξεις τῆς πρὸς Ὑμᾶς πιστῆς καὶ εἰλικρινοῦς ἀφοσιώσεως καὶ ὑπακοῆς, μεθ' ὧν διατελοῦμεν

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος
εὐπειθῆ καὶ πνευματικῆ τέκνα.

Ἐν Σκοπῷ, 1879 φεβρουαρίου 16.

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ 19)

—
30.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΛΛΙΑΔΟΥ.

Ἐν Θεραπείοις Κωνσταντινῶν, τῆ 17ῃ φεβρουαρίου 1879.

Σεβαστέ μοι ἅγιε Ἀδριανουπόλειως.

Ἀδύνατος ἀποβαίνει μου ἡ περιγραφή τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλίσεως, ἣν ἠσθάνθην πληροφορηθεὶς τὴν ἐπιστητήν βελτίωσιν τῆς πολυτίμου ἡμῶν υγείας ἐκ τῆς τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐκ τῶν ὑμετέρων πρὸς τὸν πατριάρχην καὶ ἐμῆς ἐπιστολῶν. Ἡ πανσθενὴς δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου οὐδέποτε ἐγκαταλείπει τοιοῦτους στρατιώτας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ἡ δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα στοργὴ καὶ ὑπόληψις τοῦ χαριστεπωνύμου πληρώματος κατέστη ἀπεριόριστος καὶ ἀνεκδιήγητος.

Οὐδὲν δὲ δύναμαι νὰ εἶπω περὶ τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς πρὸς τὸ ἀνόσιον καὶ πρωτοφανὲς κακούργημα λαοῦ ἀγροίκου καὶ ἀσεβοῦς, καθότι τὸ μὲν ἀμοιρῶ λέξεων πρὸς τοῦτο καταλλήλων, τὸ δὲ εἶμαι βέβαιος ὅτι κάλλιον παντὸς ἄλλου μαντεύει αὐτὴ ἡ ὑμετ. προσφιλεστάτη μοι σεβασμιότης. Ἄσμενος πρὸς τούτους εὐαγγελίζομαι ἡμῖν ὅτι ἡ Α. Θ. Π. παρεδέχθη προθύμως τὴν αἴτησιν ἡμῶν περὶ ὑμετέρας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐλεύσεως, ἐφ' ᾧ καὶ συγχαίρων ἡμῖν, καθυποβάλλω συνάμα τὴν ταπεινὴν σκέψιν μου ὅτι ἤθελεν εἶσθαι καλὸν νὰ ἀναβάλητε τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησίν Σας μέχρι τῆς παντελοῦς τῶν Ρώσων ἀποχωρήσεως καὶ τῆς τῶν Ὀθωμανῶν ἐγκα-

ταστάσεως, ὅπως μὴ φανῆ ἡ Ἐκκλησία ὑποχωροῦσα εἰς τὴν βάρβαρον πίεσιν στοιχείου πολέμιου καὶ ἀγνώμονος.

Εὐελπιστῶν ὅτι θέλω λάβει καὶ αὐτὴς ἐπιστολὴν Τῆς, δηλωτικὴν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, κατασπάζομαι τὴν πανίερρον Αὐτῆς δεξιάν καὶ διατελώ

Τῆς Ὑμετέρας εὐμενοῦς μοι σεβασμιότητος
ὄλως πρόθυμος φίλος,

Κ. ΚΑΛΛΙΑΔΗΣ.

—
31.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ.

Κωνσταντινούπολις, τὴν 17ην φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετ' ἀνεκφράστου μὲν τῆς ψυχικῆς θλίψεως καὶ ἀδιαλλάκτου τῆς ἐγκαρδίου ἀγανακτήσεώς τε κατὰ τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν προσώπου ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐλογοφανοῦς αἰτίας ἄλλης, ἢ τῆς ἐκ τῆς θηριώδους τῶν Βουλγάρων καρδίας ὑπὸ ἐμπαθῶν ἀγρίων ἐκδικήσεως παραβόλου αἰσθημάτων αὐτομάτως γεννωμένης, διαπραχθέντα φρικτὰ καὶ σπαραξικάρδια ἀνομήματα, καὶ τὰς ἀνηκούστους βανδαλικὰς βιαιοπραγίας, καὶ τὰς ἀτιμωτικὰς πληγὰς, καὶ τοὺς μανιώδεις αἰκισμούς, ὑπὸ μυρίων βεβήλων χειρῶν τε καὶ ποδῶν βροχηδόν καταπίπτοντας, καὶ τελευταῖον τὴν διὰ πέδων περὶ τὴν πόλιν ἐκτάδην πομπικὴν περιαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ὑμῶν σώματος, ὡς ἄλλοτέ ποτε παροδικῶς τοῦ τοῦ Ἐκτοροῦ περὶ τὸ Ἴλιον νεκροῦ ὑπὸ τοῦ Πηληϊάδεω τοῦ μηλοντος, ἀπὸ τοῦ δίφρου περιφορᾶς δίκην, ὑπὸ τῶν ἀνάνδρων Βουλγάρων, τῶν τὴν τῶν Γαλατῶν γλῶσσαν τῆ ἀίσχροτέρα τῶν ὑβριστικῶν λέξεων, τῆ τοῦ β . . . προικισάντων, καὶ τὴν ὡς ἐκ θαύματος ἀπὸ τοῦ προφανοῦς τοῦ μαρτυρίου θανάτου ὑπὸ φιλανθρώπου τινὸς Κοζάκου (!) ἀξιωματικοῦ γενναίως τελεσθεῖσαν σωτηρίαν μαθῶν, τὸ θεῖον εἰδόσασα.

Νομίζω δὲ τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, καίτοι εὐτυχῶς ζῶσαν καὶ εἰς πολλὰ ἔτη ζήσουςαν εἰς τοῦπιόντων τοῦ μαρτυρίου στέφανον γενναίως καὶ ἀτρομήτως ἀραμένην, τοῖς μάρτυσι καὶ ἀγίοις συγκαταλεχθῆναι προσήκειν, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐν τῷ μαρτυρολογίῳ ἡμῶν ἑορταζόμενοι μάρτυρες, οἷς ἀγίων τιμὰς εὐσεβῶς προσάγομεν, οὐδὲν πλέον ὑπέστησαν, οὐδὲ πλείονος τῆς ὑμετέρας ἀρετῆς μετέσχον, πρὸς τὸ τοιαύτης παρὰ τῶν ἐπιζησάντων ἀπολαβεῖν τιμῆς καὶ εὐλαθείας.

Συγχαίρων δ' ἐκ μέσης καρδίας τῇ ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι, καὶ ζύμπαντι τῷ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξῳ πληρώματι, ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τοῦ θεοῦ ἀπροδοκῆτῳ ἀρωγῇ, τοῦ ἐκ τῶν γαμψῶν καὶ ὀξέων ὀνύχων τῶν τερατωδῶν ἐκείνων θηρίων, ὡς ἐκ θαύματος, τῇ ἐμπνεύσει ἐνὸς Κοζάκου (!), περισώσαντος, καὶ τὴν τιμαλφὴν Αὐτῆς ζωὴν πρὸς δόξαν καὶ καύχημα ἡμῶν ἀπάντων τὸ ἀκήρατον, καὶ τῶν ἀθλίων ἐκείνων Βανδάλων ὄνειδος καὶ αἰσχος τὸ αἰώνιον, διατηρήσαντος, μένω

Τῆς Ὑμετέρας θεοφρουρήτου σεβασμιότητος
εὐπειθῆς καὶ εὐγνώμων θεράπων,

Σ. ΜΑΥΡΟΓΕΝΗΣ.

—
32.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΝΘΙΜΟΥ ΠΕΛΤΕΚΗ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶν, εὐλαβῶς κα-
τασπάζομαι τὴν ἁγίαν Αὐτῆς δεξιάν!

Μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ἤκουσαν καὶ οἱ ἐνταῦθα εὐλόγημένοι χριστιανοὶ τῆς Ὑμ. Σ. τὴν ἁγίαν καὶ ἀντιχριστιανικὴν ἐπιθεσιν τῶν ἐκείσε Βουλγάρων κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. Τὸ κίνημα τοῦτο τῶν Βουλγάρων, τὸ τόσο βανδαλικόν, βαθέως συνεκίνησε πάντας μὲν, ἰδίως δὲ τὸν ταπεινὸν Αὐτῆς δούλον καὶ συμμερίζεται τὴν θλίψιν τὴν μεγάλην, ἣν ἠσθάνθη ἡ Ὑ. Σ. Διαβιβάζων καὶ διερμηνεύων τὴν βαθεῖαν θλίψιν, ἣν ἠσθάνθησαν καὶ αἰσθάνονται οἱ ἐνταῦθα πιστοὶ ἐμμένοντες εἰς τὰ πάτρια δόγματα εὐλόγημένοι Αὐτῆς χριστιανοὶ, καὶ τὴν ἀποστροφὴν, ἣν δεικνύουσι κατὰ τοῦ ἀσεβεστάτου ἐκείνου κινήματος τῶν ἀπονενομημένων Βουλγάρων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῃσι χεῖρα βέβηλον κατὰ τοῦ σεπτοῦ ἀτόμου τῆς Ὑ. Σ. οὐδόλως ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Ὑ. Σ. θέλει δεηθῆ πρὸς Κύριον, ἵνα μὴ στήσῃ αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, ὡς ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, τοὺς λοιποὺς δὲ πιστῶς ἐμμένοντας χριστιανοὺς προφυλάττῃ ἀπὸ παντός ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου κινδύνου, ἐνισχύων αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θείων αὐτοῦ ἐντολῶν.

Ἐπικαλούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς Της, διατελῶ

40 Ἐκκλησίαι, τῇ 17 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος
δοῦλος ταπεινότητος,
ἱερομ. ΑΝΘΙΜΟΣ ΠΕΛΤΕΚΗΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΥΣΗΣ.

Περιλημένα μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ὡς θανατηφόρον βέλος ἔτρωσέ μου τὴν ψυχὴν ἢ σπαραξικάρδιος φήμη τῶν μαρτυρικῶν παθημάτων σου καθ' ὅλην τὴν νύκτα, καθ' ἣν ἡ δημοσιογραφία μοι διεφήμισε τὸ κατὰ τῆς σῆς ἀγάπης κακουργηθὲν, ἄγρυπνος διετέλεσα καὶ ὀδυρόμενος καὶ ὡς θανόντα σὲ κλαίων οὐκ ἐπαυσάμην· λίαν στενὸν μοι ἦν τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ἡ φαντασία μου ζωηρῶς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου σὲ διέγραφε κολαφιζόμενον, τυπτόμενον καὶ ἐν τῇ ὁδῷ αἱματόφυρτον σφύριμενον καὶ ὑπὸ τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων, τῶν πρὸς αἴσχος τοῦ χριστιανισμοῦ χριστιανῶν εἶναι καυχωμένων, τὸν ἀνήκεστα πάσχοντα τοὺς λυγμοὺς δὲ καὶ τοὺς θρήνους τῆς τε μητρὸς μου καὶ τῶν περὶ ἐμέ ὄλων τοῦ θῆσω καὶ πῶς διατραγωδήσω;

Μόλις τέλος πάντων μετὰ τεσσαράκοντα ὄρας παρηγορήθην διὰ τηλεγραφήματος, ζητηθέντος παρὰ τοῦ Χαλαλάμπους, ὅτι ἐκτός κινδύνου τυγχάνεις — Ἔσπευσα νὰ γράψω τῷ κ. Λογοθετίδῃ καὶ νὰ τὸν παρακαλέσω, ὅπως οὐ μόνον διαβιβάσῃ τῇ ἀγάπῃ σου τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου, ἀλλὰ καὶ ὅσον τάχος νὰ μοι ἐκδηλώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς ευκτιῆς μοι υἱείας σου — Ἄλλ' ἡ δημοσιογραφία, ἣν ἐνδιαφερόντως ἀκολουθῶ, ἀνεπλήρωσε μέχρι τῆς σήμερον τὸν πόθον μου τοῦτον καὶ ἐμπεριστατωμένως μοι εὐηγγέλισατο τὴν θείαν συνάρσει ἀπαλλαγὴν σου ἐκ τοῦ φοβεροῦ καὶ ἱστορικοῦ τούτου κινδύνου.

Συλλυπούμενος ἔθεν, ἐρασμιώτατε ἀδελφέ, καὶ συναλγῶν σοι ἐπὶ τοῖς παθήμασί σου, ἅπερ ὡς ἀτρόμητος στρατιώτης ἔσχεις ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, συμμερίζομαι τοὺς πόνους σου καὶ τὰς ἀληθινὰς δόνας σου καὶ κατασπάζομαι τὰ τραύματά σου, καὶ θερμῶς ἀπὸ καρδίας ἐξαιτούμαι παρὰ τοῦ παναγάρχου Θεοῦ, ὅπως δῶῃ σοι ταχέως τὴν ἐντελὴν υἱείαν καὶ ρῶσιν.

Γράφων τῷ φίλῳ Λογοθετίδῃ, συνεπίει τῶν ἀτελῶν τότε πληροφοριῶν, ἐμέμφθην τοὺς αὐτόσε ἡμετέρους, ὡς μὴ προσδραμόντας εἰς βοήθειάν σου· ἀλλ' ἤδη ἔγνω, ὅτι ἐλανθήσθην, διότι, καίτοι τε καὶ ὁ ὑμέτερος ἀνεψιὸς συνέπαθόν σοι — ἀναμνησκόμενοι, ἀδελφέ, τῶν ἀγῶνων καὶ παθημάτων, ἅπερ κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκείνας ὑπέστη ὁ αἰοίδιμος γέρον μου κύρ Γεράσιμος, ὅπως θεμελιώσῃ τὴν ἐν Κηγικίῳ ταύτῃ ἐκκλησίαν, ἣν οἱ κανίβαλοι οὔτοι ζητοῦσιν ἤδη διὰ τῆς ἀποροφητικῆς μεθόδου των νὰ κατακτήσωσιν. Ἄλλὰ σεβασμὸν δικαιοσύνης ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν βανδάλων τούτων ἴσον ἐστὶ τῷ τῶν Αἰθίοπα πειρᾶσθαι λευκαίνειν.

Περαιών τήν παρούσάν μου συλλυπητήριον, εὐχομαί σοι ἀπό μῦ-
χῶν ψυχῆς ὑγείαν καὶ παραμυθίαν καὶ ἐκλιπαρῶ, ὅπως ἐκδηλώσης
μοι τὰ κατὰ σὲ διὰ πεποθημένης μοι ἀδελφικῆς σου, καὶ ὑποσημειού-
μαι, ὡς ἰσοθίως διατελέσω,

Ἐν Προύσῃ, τὴν 18ην φεβρουαρίου 1879.

τῆς σεβασμίας καὶ πεφιλημένης μοι πανιερότητός της
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ καὶ ἐπιστήθιος ἀδελφός,

† Ὁ Προύσης ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

—
34.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ.

Σεβασμώτατε.

Συγχαίρω τῇ Υ. Σ. ἐπὶ τῇ εὐτυχεί αὐτῆς ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς βαρ-
βάρου ἐπιθέσεως. Εὐχομαί δὲ τῷ Ὑψίστῳ ὅπως παράσῃ αὐτῇ ὑγείαν
καὶ μακροβιότητα πρὸς δικαίαν ἀμυνάν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς
ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως καὶ εὐκλείαν τῆς μιᾶς ἀγίας, καθολικῆς καὶ
ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Ἀσπαζόμενος δὲ τὴν ἱεράν αὐτῆς δεξιάν, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 φεβρουαρίου 1879.

ταπεινότατος αὐτῆς φίλος ὁ ἐν Χριστῷ υἱός,

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ.

—
35.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ.

*Τὴν Υ. Σ. νεικῶς προσκυνῶντες, τὴν παρούσαστον αὐτῆς δε-
ξιάν πανευλαβῶς κατασπαζόμεθα.*

Μετὰ βαρυαλοῦς καρδίας καὶ τρανοῦ ψυχικοῦ ἄλγους ἔγνωμεν τὴν
βανδαλικὴν κατὰ τῆς Ὑμ. Σ. τῶν σχισματικῶν ἀνοσιουργίαν, σφόδρα
δὲ δυσθύμως διετέθημεν ἅμα τῇ φήμῃ περὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς. Πλὴν
ἄλλ' ὅμως ἀμύθητος θυμηδία κατέκλυσε τὰς συγκεκριμέναις ἡμῶν
καρδίας ἡ διζήσεις τοῦ ἀπαισίου μηνύματος τοῦ θανάτου τῆς Ὑμ.
Σ. Τὰ φιλογενῆ αὐτῆς αἰσθήματα καὶ ἡ πρὸς τὰ πάλτρια ὀλοσχερῆς
αὐτῆς ἀφοσίωσις καὶ ἄλλοτε μὲν, ἀλλ' ἤδη τρανώτατα ἐξεδηλώθησαν

ή δὲ πρὸς τὴν ἰκανότητα τῆς Υ. Σ. μὴ μόνον παντὸς Ἑλλήνου, ἀλλὰ καὶ πάσης εὐγενοῦς καρδίας πεποίθησις καὶ ὁ πρὸς Αὐτὴν ἄκρος σεβασμὸς καὶ ὑπόληψις, πασιφανέστατα ἐνταῦθα ἐγένοντο, ἀπάσης μὲν τῆς πόλεως, ὡς ἐνὸς ἀνθρώπου, ἅμα τῷ ἀπαισίῳ ἀγγέλιματι κρυφὴν φρίκης καὶ ἀγανακτήσεως βαλοῦσης κατὰ τῶν μαιφόνων, χεῖρα κατὰ τῆς Υ. Σ. ὑψωσάντων, παντὸς δὲ τοῦ τύπου σπεύσαντος προσηκόντως διερμηνεῦσαι τὴν δημοσίαν θλίψιν καὶ τὴν ἔθνηκὴν κατὰ τῶν σχισματικῶν ἀγανάκτησιν, οἵτινες τοιαύτην πρὸς τοὺς ἀείποτε εὐεργετήσαντας αὐτοὺς Ἑλλήνας διαγωγὴν ἐπιδείκνυνται.

Καὶ ἡμεῖς τοίνυν, τὰ πνευματικὰ τῆς Υ. Σ. τέκνα, ἱερὸν καθήκον ἐπιτελοῦντες, διαβιβάζομεν Αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια ἡμῶν ἐπὶ τῷ παθήματι Αὐτῆς, ἰκετεύοντες τὸν πανάγαθον Θεὸν, ὅπως διατηρῇ τὴν Υ. Σ. ὑγιᾶ καὶ εὐδαιμόνα ἐπὶ πολλὰς πολλῶν περιόδους, ποιμαίνουσαν τὸ ἀνατεθὲν Αὐτῇ ποιμνιον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε γενετέρας ἡμῶν γῆς ἰδίας, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐν γένει.

Ἐπικαλούμενοι τὰς Ἑμετέρας εὐχὰς καὶ εὐλογίας, διατελοῦμεν τῆς Ἑμ. σεβασμιότητος

πειθήνια τέκνα,

Ἐν Ἀθήναις, 19 Φεβρουαρίου 1879.

οἱ ἐν Ἀθήναις σπουδασταὶ Ἀδριανουπολίται.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

36.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΞ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ.

Τὴν φίλην μοι Αὐτῆς σεβασμιότητα προσκυνῶν, τὴν πατέρα αὐτῆς δεξιὰν παραυλαβῶς ἀσπάζομαι.

Ἡ πρωτάκουστος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θηριώδης καὶ ἐναγῆς ἐπίθεσις, τὴν ὁποίαν ἐτόλμησαν κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ἑμ. σεβασμιότητος οἱ βδελυροὶ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, βαθέως συγκινήσασα σύμπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, εὐλόγως ἔπρεπε νὰ λυπηθῇ καιρίως τοὺς ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίσαντες τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς θεοφρουρήτου Ἑμῶν κορυφῆς. Ἐτι βαθυτέραν δὲ ἐπροξένησε τὴν θλίψιν εἰς ἐμὲ, εὐτυχῆσαντα ν' ἀξιωθῶ τῆς ἐξειδικιασμένης ἀγάπης καὶ εὐνοίας τῆς Υ. Σ. Τὴν ἀρατὸν μου ταύτην θλίψιν ἐκφράζων διὰ τῆς παρουσίας, εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας πρὸς τὸν Ἐψιστον ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ πλήρους ἀναρρώσεως τοῦ χριστομιμήτου ἡμῶν ποιμένος, τοῦ θέντος τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προσβάτων καὶ ὑπὲρ τῆς μικροημερεύσεως Αὐτοῦ πρὸς ἐνεργίαν μὲν

προστασίαν τοῦ ποιμνίου καὶ ποθηγέτησιν αὐτοῦ εἰς νομάς σωτη-
ρίους, δόξαν δὲ καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ χάριν τῶν φίλων
αὐτοῦ.

Ἐξαιτούμενος δὲ τὰς θεοπειθεῖς Ὑμῶν εὐχάς, διατελῶ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 20 φεβρουαρίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι σεβασμιότητος
τέκνον εὐπειθέστατον,

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

—
37.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΝΙΚΑΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμοπόθητε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ.

Ἄλλοι μὲν ἐξέφρασαν αὐτῇ τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν ἅμα τῷ ἀκού-
σματι τῆς, ὡς μὴ ὠφελε, γενομένης κατ' αὐτῆς βανδαλικῆς προσβολῆς.
Ἐγὼ δὲ, κλίπερ καιρίως λυπηθεὶς, οὐ συλλυπητήρια, ἀλλὰ συγχαρητή-
ρια αὐτῇ προσφθέγγομαι, τοιαῦτα παθούσῃ ὑπὲρ τοῦ καθήκοντος· καὶ
οἱ μὲν προσβαλόντες εἰς τὸ ἀτιμάσαι προσέβαλον, ἔλαθον δὲ δόξαν
ἄφθιτον παρά τοις εὐφρονοῦσι καὶ πολὺν τὸν παρά Θεοῦ μισθὸν αὐτῇ
προξενήσαντες· τοῦ γὰρ κακουργήματος πανταχοῦ γῆς διαφημισθέν-
τος, εὐφημεῖται δικαίως ὁ παθὼν, καὶ ἐν μυρία ᾠδῇ παρά πάντων ἄ-
γεται. Ταῦτα δὲ οὐ λύπης, ἀλλὰ συγχαρητηρίων ἄξια. Τὰ μὲν γὰρ
τραύματα καὶ οἱ μώλωπες ταχέως ἰαθήσονται, ἡ δὲ δόξα συμπαρα-
μενεῖ αὐτῇ εἰς τὸ διηνεκές. Ἐπὶ τούτοις συνηδόμενος αὐτῇ καὶ ἐν Κυ-
ρίῳ κατασπαζόμενος, καὶ ταχεῖαν σωματικὴν ἴασιν αὐτῇ ἐπευχόμε-
νος φιλαδέλφως, ἐν ἀκραιφνεῖ ἀγάπῃ διατελῶ,

Ἐν Κίῳ, 1879, φεβρουαρίου 22.

Τῆς φίλης μοι αὐτῆς σεβασμιότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος,

† Ὁ Νικαίας ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.**ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.**

Ἀνήσυχός εἰμι μετὰ τῶν φίλων σας περὶ τῆς υγείας σας ἀνυπομύτως περιμένομεν πληροφορίας περὶ αὐτῶν.

Ἐν Κρήτῃ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΟΝΥΣΙΩ.

Ἡ φρικώδης ἐπιβουλὴ, μόλις γενομένη γνωστὴ ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατέθλιψέ με βαθέως. Εὐχομαι ἐντελῆ ἀνάρρωσιν. Ἐν Θεσσαλονίκῃ.

† Θεσσαλονίκης ΚΑΛΑΙΝΙΚΟΣ.

40.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΙΩΑΚΕΙΜ ἑλὲν Θεοῦ κ.τ.λ.

Ἀριθ. πρωτ. 1261.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως, ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε παντός Αἰμιμόντου, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύρ Διονύσιε· χάρις εἴη τῇ αὐτῆς ἰερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ. Ἐπανακκίψαντος χθὲς εἰς τὰ ἐνταῦθα τοῦ ἡμετέρου μεγάλου πρωτοσυγγέλλου μετὰ τοῦ διαγγελέως τῶν πατριαρχείων Δανὲζ ἐφένθη, μετ' εὐχαριστήσεως ἐγκαρδίου ἐκομισάμεθα τὰ ὑπὸ ἡμερομηνίαν κβ' τοῦ λήγοντος ἤδη μηνός δύο ἀδελφικά αὐτῆς γράμματα καὶ εἶδομεν τὰ κατ' αὐτὴν εὐ ἔχοντα, θεία συνάρσει, ὡς καὶ οἱ ρηθέντες δύο ἡμέτεροι ἀπεσταλμένοι διεβεβαίωσαν ἡμῖν· ἐδόθη δὲ ἡμῖν καὶ αὐτῆς ἀφορμὴ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ζῆλον καὶ τὴν ἀπόλυτον αὐτῆς ἀφοσίωσιν, καθότι καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα συμβάντα καὶ τὸν ὄνπερ διέτρεξε σπουδαῖον κίνδυνον, δὲν ἔλειψε παρευθὺς νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ζητηθέντος διὰ τὴν προκειμένην κατασκευὴν ἁγίου Μύρου καταλλήλου μέλανος οἴνου, ὅστις καὶ παρελήφθη ἀσφαλῶς· ἐκφράζονται δὲ τῇ αὐτῆς ἰερότητι αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαριστοῦσης ἰδίᾳ ἐπὶ τούτου δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς καὶ τοῖς φροντίσασιν μετ' αὐτῆς τρισὶ προκρίτοις τῆς συντεχνίας τῶν οἰνοπωλῶν. Ἐχέτω δὲ δόξαν ὁ Ὑψίστος Θεός, οὗ ἡ

χάρις και τὸ ἄπειρον ἔλεος εἶη διαφυλάττουσα τὴν φρίκην ἡμῖν αὐτῆς
ἱερότητα ἀπὸ παντός ἐτέρου ἀνιαροῦ. αἰοῦθ', φεβρουαρίου κδ'.

† Ὁ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

—
41.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ.

*Τὴν Ὑμ. Σ. εὐσεβάστως προσκυνῶν, τὴν χαριτόβρυτον αὐτῆς δεξιάν
ἐν ὑποκλίσει ἀσπάζομαι.*

Ἡ κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τῆς Ὑμ. Σ. γενομένη ὑπὸ τῶν δίκην
βανδάλων αἰμοδύρων ἀγρίων μητραλοῖων ἐπίθεσις διέχυσε ἐν τῇ
καρδίᾳ τοῦ πειθηρίου αὐτῆς τέκνου θλίψιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, διατα-
ράττουσαν νυχθημερὸν τὴν ψυχὴν του, ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἀπεικταῖον
ἄκουσμα ἀστραπηδὸν πανταχόσε διεσαλπίσθη. Δέομαι τοῦ Ὑψίστου,
ὅπως αἱ ἀμυχαι καὶ οἱ μύλωπεσ ἀποβῶσιν, ὅσον τάχιον, ἐκίμοι καὶ
ἡ θεραπεία τούτων ἀκίνδυνος πρὸς ἀνακούρισιν τῶν ἀλγηδόνων, ἃς ὑ-
φίσταται ἡ Ὑμ. Σ. ὑπὸ τῶν ἐπικταρῶν πατραλοῖων, τῶν υἱῶν αὐ-
τοῦ τοῦ Σατανᾶ. Ὡς πλείστον στίφος μαρτύρων τῆς ὀρθοδόξιας ὑπε-
βλήθη τὸ πάλαι πρὸς ἄρνησιν καὶ ἀθέτησιν τῆς ἱεράς ἡμῶν πίστεως
εἰς ἄρρητα κολαστήρια, οὕτω καὶ ἡ Ὑμ. Σ., ὡς ἀρχάδαντος στύλος
καὶ θερμὸς ὀπαδὸς καὶ ἐφάμιλλος τῶν πατέρων Ἀθανασίου, Χρυσοστό-
μου καὶ λοιπῶν, ἀνεδέχθη τοὺς κολαφισμοὺς καὶ τὰ ραπίσματα τῶν
κακοβούλων, πρὸς κλέος μὲν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, πρὸς
αἴσχος δὲ αἰώνιον τῶν ἀδυσωπῆτων φανατικῶν καταδιωκτῶν. Ἡ ἱ-
στορία θέλει μνημονεύει καὶ διακρινεῖ τὸ σεβαστὸν αὐτῆς ὄνομα εἰς
αἰῶνας αἰῶνων, ἐστεμμένον μετ' ἀκρύντων στεφάνων διὰ τὸ καρτε-
ρόψυχον, τὸ εὐσταθὲς καὶ τὸ εὐσεβὲς αὐτῆς φρόνημα, λάμπρον, ὡς φα-
εινότατος ἥλιος, καὶ αὐτοῖς τοῖς ἐχθροῖς, οἵτινες καὶ ἐπὶ πολλῶν πε-
ριστάσεων καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ἀνωμαλιῶν ἐγνωσαν δι' οἶων ἀρετῶν κο-
σμοῦνται οἱ λειτουργοὶ τοῦ Χριστοῦ, κέρφος γινόμενοι τοῖς φανατικοῖς
καὶ ἀναξίοις υἱοῖς τοῦ Σωτῆρος. Αἰσχυρῆτῶσαν οἱ νήπιοι διὰ τὴν
ἀσύγγνωστον καὶ ἀδικαιολόγητον καὶ παρὰ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων βαν-
δαλικὴν πράξιν των, οὓς εἰς αἰώνιον ἀνάθημα παραδώσει ἡ ἀδέκαστος
ἱστορία, χεῖρα βέβηλον τολμήσαντας ὑψῶσαι ἐπὶ τοῦ ἀγαστοῦ προσώ-
που τῆς ἱεράς ὑμῶν κορυφῆς, ἧς δείγματα προστασίας καὶ ἀντιλή-
ψεως πλειστάκις ἐν ταῖς δειναῖς ἡμέραις τῆς ἐκρήθμου τῶν πραγμά-
των καταστάσεως ἔσχον. Ἐπικλυόμενος ἐπὶ τέλους τὰς θεοπειθεῖς

εὐχάς καὶ εὐλογίας τῆς καὶ προσδοκῶν ἀγγελτικῆν τῆς τελείας ἀναρρώσεως, διατελῶ μετὰ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ.

Τῆ 24 φεβρουρίου 1879, ἐκ 40 Ἐκκλησίας.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος

τέκνον ἐν Χριστῷ πειθήνιον,

Κ. ΠΑΤΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ.

—
42.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΒΡΩΝ.

Τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ταπεινῶς προσκυνῶ.

Ἐλθὼν ἐσχάτως ἐνταῦθα δι' ἐπαρχιακὰς ὑποθέσεις, μετ' ἐνδομύχου λύπης καὶ συγκινήσεως οὐ τῆς τυχούσης ἀνέγων ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅσα ἡ θεσπεσία Αὐτῆς κορυφή παρὰ χειρῶν βεβήλων καὶ ἀμαρῶν ὑπέστη δεινοπαθήματα, κινδυνεύσας καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς Τῆς δι' ἧ καίτοι σφόδρα λυπηθεῖς, ἐδόξασα ἡμῶς τὸν πανάγαθον ἡμῶν Θεόν, τὸν περιφρουρήσαντα καὶ διασώσαντα τὴν πολύτιμον Αὐτῆς ζωὴν, πρὸς δόξαν ἀπάντων μὲν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αἰσχος δὲ αἰώνιον καὶ ἀνεξέλειπτον τῶν κατὰ τοῦ ἱεροῦ Αὐτῆς ἀτόμου χειρὰς βεβήλους ἀναιδῶς καὶ ἀναιτίως ἐγειράντων ἀνθρωπομόρφων θηρίων, καὶ τῶν τούτους παροτρυνάντων ὀπαδῶν τοῦ Ἰούδα, τοῦ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν προδόντος· χαῖρε οὖν καὶ εὐφραίνου, σεβάσμιε ποιμενάρχα, δι' οὗς ὑπήνεγκας μῶλωπας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καλὸς αὐτοῦ στρατιώτης, ἀνδρίζου δὲ καὶ ἐφεξῆς· ὁ γὰρ Κύριος μετὰ Σοῦ· χαίρω συνῆμα ἀμέτρως ἀναγνούς· ὅτι ἡ τιμαρρεστάτη μοι Αὐτῆς ὑγεία ἤρξατο ἐπὶ τὸ βέλτιον τρεπομένη, καὶ μὴ ἀμφιβάλλων ποσῶς ὅτι, τῆ τοῦ Θεοῦ βοηθεία, ἢ ἐν ταῖς πανίροις Αὐτῆς χερσὶ ταπεινῆ ἐπιστολῆ ἑμοῦ τοῦ ἐλαχίστου ἐν τοῖς ἐν Χριστῷ ἀδελφοῖς Τῆς θέλει ἀναγνωσθῆ παρ' Αὐτῆς, ἐν πληρεστάτῃ διατελοῦσης ὑγείᾳ, καὶ ἐπευχόμενος Αὐτῇ ἵνα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς αἰσίως διανύσασα καταξιωθῆ προσκυνῆσαι τὰ φοικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ζωηφόρον τριήμερον αὐτοῦ θείαν Ἀνάστασιν προσκυνῆσαι καὶ πανηγυρίσαι γηθοσύνως ἐφέτος τε καὶ εἰς ἕτερα πλείστα ἔτη, κατασπάζομαι Αὐτὴν φιλαδέλφως, καὶ ὑποδιατελῶ

Βιτώλια, τῆ 25ῃ φεβρουαρίου 1879.

τῆς ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

τῶν διαταγῶν ἐκκρεμῆς,

† Ὁ Δεβρῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΟΥΛΑΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ.

*Τὴν ὑμετέραν σεβασμιόθητόν μοι σεβασμιότητα
ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Δὲν δύναμαι διὰ καλῆμου νὰ ἐκφράσω τὴν ψυχικὴν μου θλίψιν, ὅ-
πότεν ἠκούσθησαν ἐνταῦθα διὰ τηλεγράφου ὄχι μόνον αἱ κακώσεις,
τὰς ὁποίας ἐδοκίμασεν ἀπὸ τοὺς ἀχαρίστους καὶ ἀσυνειδήτους Βουλ-
γάρους, ἀλλὰ, τὸ χεῖριστον, καὶ ἡ ἀποβίωσις τῆς ὀ ταπεινός τῆς ἔ-
γχεῖνα ἄλλος ἐξ ἄλλου, καὶ οὔτε νύκτα οὔτε ἡμέραν εἶχον ἡσυχίαν, ἀλ-
λὰ ἀενάως ἐξηκολούθουν νὰ οὐδύρωμαι, καὶ ἄλλο δὲν εἶχον καταφύ-
γιον παρά τὸ νὰ ἐπικαλῶμαι τὸν θαυματουργὸν ἅγιον Γρηγόριον
τὸν Παλαμᾶν, διὰ νὰ ἀποβῇ ψευδὲς τὸ τοιοῦτο ἄκουσμα τῆς ἀπο-
βιώσεώς τῆς, τὸ ὁποῖον καὶ ἠξιώθη μετὰ μεγίστης ἀγαλλιᾶσεώς μου
νὰ πληροφορηθῶ με τὸν ἐρχομὸν τοῦ ἁγ. Θεσσαλονίκης, καὶ ἔσπευσα
νὰ διαβάσω παράκλησιν εἰς τὸν ἅγιον, καὶ τότε ἐν χαρᾷ τὴν εἶχον
τηλεγραφήσει, τὸν ὁποῖον τηλεγράφων ἐλπίζω νὰ ἔλαβε. Δόξα τῷ
Θεῷ, σεβαστέ μοι, ὅπου ἐφυλάχθη ἡ ζωὴ τῆς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν
αἰμοσφόρων· δὲν ἀμφιβέλλω ὅτι μέχρι τῆς ὥρας εὐρίσκεται εἰς τελείαν
ἀνάρρωσιν, καὶ ἐπιθυμῶ πρὸς παρηγορίαν μου, εἰ δυνατόν, νὰ με ἀ-
ξιώσῃ ὀλιγόστιχον χαροποιᾶν ἐπιστολὴν τῆς. Εὐελπιζόμενος δὲ ὅτι
θὰ ἀξιωθῶ χαροποιᾶν ἀπάντησίν τῆς, διατέλω ἐν ἀνυπομονησίᾳ.

1879, φεβρουαρίου 26, Θεσσαλονίκη.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος
ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Πολυανῆς ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΚΥΚΟΥ.

Σεβασμιότητα δέοποτα.

Εὐσεβῶς ἀσπάζομαι τὴν ἁγίαν ὑμῶν δεξιάν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ λύπη, εἰς ἣν περιῆλθον ἐσχάτως μαθὼν τὰ
κατὰ τὴν Υ.Σ. λύπη, ἥτις, ὡς ὄξυ καὶ πυρὸν βέλος, βαθέως ἔτρωσε
τὴν ψυχὴν μου, ὅποτε ἀνεγίνωσκον τὰς σκληρὰς καὶ πρωτακούστους
βασάνους, ἃς ὑπέστητε. Μεγάλως τῷ ὄντι με συνεκίνησαν τὰ βανδα-
λικά ταῦτα κινήματα τῶν Βουλγάρων, διότι οὐδέτερον τῶν αἰσθημά-

των μου, τοῦ τε θρησκευτικοῦ καὶ φιλικοῦ, ἔμεινεν ἀπαθὴς ἀπέναντι
μιάς τοιαύτης μαρτυρικῆς θέσεως. Ὅσον δ' ἀφ' ἐνὸς συλλυποῦμαι τὴν
Υ. Σ. τοσοῦτον ἀφ' ἐτέρου συγχαίρω αὐτήν, ὡς παθοῦσαν χάριν τῆς πί-
στεως καὶ θρησκείας, καὶ ὡς περιφρονήσαται χάριν τῆς ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας καὶ αὐτὸ τὸ σκληρὸν τοῦ θανάτου δρέπανον.

Εὐχόμενος αἰείποτε ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως τῆς Υ. Σ. διατελῶ μετὰ
βαθυτάτου σεβασμοῦ, ἐξαιτούμενος τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχάς.

Κωνσταντινούπολις, τῆ 26ῃ φεβρουαρίου 1879.

ἀρχιμανδρίτης Κύκου ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

—
45.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΜΠΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἀθήναι, τῆ 27 φεβρουαρίου 1879.

Σεβασμώτατε.

Ἐπὶ τῇ ἀπαισίᾳ εἰδῆσαι τῆς κκώσεως καὶ προπηλακίσεως τῆς
Υ. Σ. ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ἄγλου συντριβῆ μου ἡ καρδία καὶ βαθεῖα
λύπη μὲ κατεκυρίευσεν, ἥτις εἶχε κραταιωθῆ ἐπὶ μᾶλλον ἐπὶ τῇ ἀ-
παισιωτέρᾳ εἰδήσει τοῦ θανάτου ὑμῶν.

Τὸ ἄλλο δὲν ὑπῆρξε μερικόν, ἀλλὰ σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς ἐθλίβη
ἐπὶ τῷ συμβέβηκε, διότι οὐδέποτε εἶχε δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ γεννήμα-
τα ταῦτα τοῦ μίσους καὶ τοῦ φανατισμοῦ ἤθελον προβῆ καὶ μέχρι
τῆς ἀγριότητος καὶ βαρβαρότητος καὶ δὴ καὶ τῆς θηριωδίας αὐτῶν
ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. Ἀλλ' ἐν τῇ συντριβῇ τῆς καρδίας εὐρι-
σκώμην, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ θεραπεύσῃ αὐτήν, εἰμὴ ἡ διάψευσις τοῦ ἀ-
παισίου ἀγγέλου περὶ τοῦ θανάτου ὑμῶν. πρῶτον μὲν δὲ ἐβλάσανον
παρηγορίας ὑπῆρξεν αὐτῇ οὐ μόνον τῆς ἐμῆς, ἀλλὰ καὶ πάσης χρι-
στιανικῆς καὶ χριστιανικῶς μεμορφωμένης καρδίας. Ἡ θεῖα πρόνοια,
γινώσκουσα τὴν χρησιμότητα ὑμῶν διὰ τε τὴν πατρίδα ὑμῶν, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἑλληνισμὸν ἐν γένει σύμπαντα, ὑπῆρξε φύλαξ ἀγ-
γελος τῆς πολυτίμου ὑμῶν ζωῆς, τῆς τόσας καὶ τηλικαύτας ἀρετὰς
ἐγκλειούσης.

Οὐδαμῶς δὲ ἄλλως ἠδυνάμην νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὸ μὲν τὴν λύπην
ἐπὶ τῷ διατρεχθέντι ὑφ' ὑμῶν κινδύνῳ τῆς ζωῆς, τὸ δὲ τὴν χαρὰν
μου ἐπὶ τῇ διασώσει αὐτῆς, εἰμὴ δι' ἐπιστολῆς, ἐν τῇ ὁμοίᾳ δὲν ἠκο-
λούθησα τοὺς τύπους τῶν πρὸς μητροπολίτας ἐπιστολῶν, ἀλλ' ὅ,τι ἡ
καρδία μου αὐτῇ μοι ὑπηγόρευεν.

Εὐελπιστῶν δὲ ὅτι διὰ τὴν παρατυπίαν μου ταύτην θὰ τύχω συγ-

γνώμης παρ' ἡμῶν, ἀποβλεπόντων οὐχί εἰς τοὺς τύπους, ἀλλ' εἰς τὴν
ὑπαγορευσασαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ψυχικὴν μου διάθεσιν, μένω
μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ,

τὸ εὐπειθέστατον Ἑμῶν τέκνον,

ΑΝΓΩΝΙΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ.

—
46.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΦΙΠΟΛΕΩΣ.

Σεβασμιώτατε ἱεράρχα!

Ὅλιγαι ἡμέραι παρήλθον ἀπὸ τῆς ἐπανόδου μου ἐν Κωνσταν]πόλει,
καὶ θλιβερώτατον ἀκουσμα κατετραυμάτισε τὴν καρδίαν μου. Ἐπὶ
ἱκανὰς δ' ἡμέρας ἤμην ἐναγώνιος, ἕως νὰ μάθω ὅτι ἡ πολύτιμος ζωὴ
τῆς Υ. Σ. διέφυγε τὸν τρομερὸν κίνδυνον. Εὐτύχημα τῷ ὄντι ἡ
Ἑμετέρα διάσωσις διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ἔθνος. Εὐχαριστῶ
καὶ δοξάζω τὸν Ὑψιστον, ὅτι τὰ δάκρυά μου μετεβλήθησαν εἰς χα-
ράν. Οἱ κακοῦργοι δὲν ἐπέτυχον ἐντελῶς τοῦ ποθομένου, καὶ σή-
μερον ὁ περικλεῆς καὶ τοῖς πᾶσι πῶθεινός Ἀδριανουπόλεως ζῆ καὶ
ὕγιαίνει, κατ' εὐτυχίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Φήμη διεδόθη ἐνταῦθα ὅτι ἡ Α. Σ. ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐνδημήσῃ
ἐπὶ δύο μῆνας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνέμενον αὐτὴν κατὰ συνέπειαν
νὰ φθάσῃ μετὰ τὸν Μ. πρωτοσύγκελλον, καὶ ἔχαρον μέγαν, ἄλλ'
ἕως τῶρα δὲν ἐφάνητε, δὲν ἔμαθον δὲ ἀκόμη τὸ πότε τοῦλάχιστον
θα λάβω τὸ εὐτύχημα νὰ Σᾶς περιπτυχθῶ. Ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος εὐδοκήσατε νὰ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου, διότι διεσώθητε
ἀπὸ τὸν ἔσχατον κίνδυνον τῆς ζωῆς, καὶ συνάμα τὴν ἐκφρασιν τῆς
βαθείας πρὸς Ἑμᾶς ὑπολήψεως καὶ τιμῆς, μεθ' ἧς καὶ ὑποσημειού-
μαι βαθυσεβάστως, ὁ ὑποκλινῆς τῆς Ἑμετέρας σεβασμιότητος,

† Ἀμφιπόλεως ΙΑΚΩΒΟΣ.

Ἐν Φαναρίῳ 28 φεβρουαρίου 1879.

—
47.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.

Σεβασμιώτατε δέσποτα.

Τὸ κατὰ τῆς ἱεράς αὐτῆς κορυφῆς κίνημα τῶν δημαγωγῶν τῆς

βουλγαρικής ομάδος κατεσπάραξε τὴν καρδίαν ἡμῶν. Κεραινόπληκτοι ἐμείναμεν, σεβασμιώτατε, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς βαρβάρου, τῆς ἀνηθίκου, τῆς καννιβαλικῆς πράξεως τῶν ἀθλίων, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ ἄρῳσι χεῖρα ἀνόσιον κατὰ τοῦ ἱεροῦ προσώπου Αὐτῆς. Ἄλλ' ἐπέπρωτο, ὦ εὐγενῆς ψυχῆ! ἵνα πῖη καὶ τὸ ποτῆριον τοῦτο πρὸς δόξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους!

Ὁ Ὑψιστος ἐξελέξατο Αὐτὴν πάντως ὡς μάρτυρα τῆς δόξης Του. Γεννηθῆτω τὸ θέλημά του. Τὸ ἐφ' ἡμῖν, δοξάζομεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς παρελεύσεως τοῦ κινδύνου.

Παρὰ θεοῦ δ' αἰτούμεθα τοῦ παμμεγίστου, ὅπως ὁ κραταῖος βαρχίων αὐτοῦ προθέλυμον καὶ ἀνεπιστρεπτὴ ἐκσοθήσῃ τοὺς καννιβάλους.

Ζῆς, σεβασμιώτατε! πᾶτερ, ἐπὶ μήκιστον, ἐντείνων αἶε καὶ κατευοδούμενος ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν ἱερῶν καὶ ὑψηλῶν καθηκόντων Σου ὑπέρ τε τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πολιτείας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει, 28 φεβρουαρίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινοὶ θεράποντες,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΙΔΗΣ.

48.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΤΣΑΝΑΚΑ.

Σεβασμιώτατε!

Ἡ διὰ τῶν φύλλων τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀγγελθεῖσα λυπηρὰ ἀφήγησις τῶν συμβεβηκότων εἰς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀπείρου θλίψεως ἐπέπλησε σύμπαν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ἰδίᾳ δὲ τὴν καρδίαν μου, καὶ ἀναλογιζόμενος ὅποια τὰ παθήματα καὶ ἡ ἀναξιόπαιθια τῆς Υ. Σ. ἐν τῇ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τῆς, ὑπὸ ἄλγους καταλαμβάνομαι, καὶ ἐκ καθήκοντος φιλικοῦ διὰ τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστολῆς προάγομαι ἵνα ἐκφράσω τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν Υ. Σ. δοξάζων τὸν Ὑψιστον, τὸν εὐδοκήσαντα ἵνα ἀπαλλάξῃ αὐτὴν τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ θανάτου, ὃν χεῖρες ἀνόσιοι τῇ παρεσκίασαν. Εὐχομαι οὖν πρὸς τὴν ἀπειρον τοῦ Ὑψίστου ἀγαθότητα, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν τοῦ λοιποῦ ἐν ἀμεταπτώτῃ ὑγείᾳ, καὶ ἀπὸ παντὸς ἀνιανοῦ συναντήματος ἀβλαβῆ καὶ ἀνεπηρέαστον. Ἐπιθυμῶν δὲ ὅπως διὰ σεβ. ἐπιστολῆς τῆς ἀγγελθῶ τὰ

Δεόμενος τοίνυν τῷ πανσθενίῳ Θεῷ, ὅπως δῶῃ Αὐτῇ, ὅσον τάχος, ἐντελῆ ἀνθρώπων, ὑγίειαν ἀμεταπτώτων καὶ μακροβιότητα, διατελώ.

Ἐν Ἀργυροκάστρῳ, τῇ 9ῃ μηνίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὀλοπρόθυμος τοῖς ὀρισμοῖς,

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως ΑΝΘΙΜΟΣ.

—
52.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡ. ΣΙΝΑΙΟΥ.

Σεβασμώτατε.

Ὡς περ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνῆς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακροθεν. Τὴν χαροποιᾶν ἀγγελίαν τῆς βελτιώσεως τῆς ὑγείας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, ἐτι Αὐτῆς ἐν τῇ ἑαυτῆς ἐπαρχίᾳ τὰς διατριβὰς ποιουμένης, μετὰ δακρύων χαρᾶς κομισάμενος, καὶ ἤδη ἐκ τῆς εἰς Βασιλευούσαν αἰσίᾳ Αὐτῆς ἐλεύσεως προσεπιβεβαιωθείς, ἐχάρην ἀληθῶς ἐπὶ τῇ ἐκ θεοῦ ὄντως δυνάμει σωτηρίας Αὐτῆς ἐκ τῆς ἀπειρίας ἐκείνης καννιβαλικῆς πράξεως, ὑφ' ἧς οἱ αὐτουργοὶ ἀποτυφλωθέντες, διεπράχοντο ἐπὶ τοῦ ἀτόμου τῆς Ὑ. Σ. ὅσα ὀνοῦς ἰλιγγιᾶ ἀνκμιμνήσκεσθαι. Πάνυ καλῶς ἄρα ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα τὸ προφητικὸν ἐκεῖνο λόγιόν, ὅτι « ἐκύκλωσάν με κύνας πολλοὶ, καὶ συναγωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με ».

Ἄλλ' ὅ τὰ πάντα διέπων πανσθενὴς Θεός, ὁ τῷ βραχίονι ὑπερασπιῶν καὶ τῇ δεξιᾷ σκεπάζων τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ, ἐρρύσατο τὴν Ὑ. Σ. ἐκ προφανοῦς κινδύνου καὶ διετήρησεν Αὐτὴν σώαν καὶ ὑγιᾶ, πρὸς θρίαμβον τῆς καθόλου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ ἀνεξίτηλον θαυμασμοῦ ὑπόδειγμα τοῖς ἐπερχομένοις.

Ὡς δ' ἔστιν ἀληθές, ὅτι τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο τῆς σῆς σεβασμιότητος ἀπαντα τὸν λογικὸν κόσμον κατετάραξεν, οὕτως ἀληθεύει, ὅτι ἐσπάραξεν ἠθικῶς πλεον ἐμὲ, ὃν συνδέει ἀρχαία ἀδελφικὴ φιλία καὶ ἀγάπη, ἐφ' ᾗ ἤδη μὲν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ Αὐτῆς ἀναρρώσει τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδίδω, ἐπιφυλαττόμενος ἐς ἄλλοτε — εἰ τὸ θεῖον εὐδοκήσει — ὅπως καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατασπασθῶ τὴν Ὑμ. Σεβ. ἐν πνεύματι ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἅτε τῆς ὑγείας μου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν οὐχί λιαν καλῇ καταστάσει διατελοῦσης καὶ ὑπὸ παντοίων ἡθικῶν ἀλλαγῶν περινοστούμενος.

Καὶ αὖθις δὲ τὰ ἐμὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια ἀπονέμων, διατελῶ
Βουγιούκ-Δερέ, τῇ 10ῃ μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος
ἐν Χριστῷ λίαν ἀγαπητὸς ἀδελφός
καὶ πρόθυμος φίλος,

† Ὁ Σιναίου ΚΥΡΙΑΛΟΣ.

—
53.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΡΑΚΑΚΗ καὶ ΣΤ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ.

Σεβασμιώτατε.

Ἐκ τῶν διαβιδοσθέντων τῇ Ὑμ. σεβασμιότητι δύο τηλεγραφημάτων τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Κρήτης κ. Μελετίου ἔγνω τὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν, ἣν προῤῥένησε καὶ τοῖς ἐνταῦθα χριστιανοῖς ἡ ἀπαισία εἰδήσις τοῦ συμβάντος κατὰ τοῦ γεραροῦ Αὐτῆς προσώπου βανδαλικῆς ἀνοσιουργήματος. Τὴν ἐκ τούτου προξενηθεῖσαν εἰς πάντας καιριωτάτην θλίψιν διεδέχθη ὑπέρμετρος εὐχαρίστησις καὶ ἀνέκφραστος χαρὰ μετὰ τὴν εἰς τὰ εἰρημένα τηλεγραφήματα δοθείσαν ἀπάντησιν Αὐτῆς, ἐξ ἧς ἐγένετο δῆλον, ὅτι εὐτυχῶς ἡ τοσοῦτο τραθεῖσα πολύτιμος Αὐτῆς ζωὴ οὐδένα διατρέχει κίνδυνον, ἡ δὲ υἱεῖα Αὐτῆς ἐγγίξει εἰς ἀνάρρωσιν. Συμμερισθέντες μετὰ συγκινήσεως ἐκ τῶν πρώτων τὰ ἀγτίθετα ταῦτα αἰσθήματα, καθήκον ἱερὸν καὶ ἀπαραίτητον ἐκπληροῦμεν ἐκφράζοντες Αὐτῇ τὰ ἐπὶ τούτοις εἰλικρινῆ καὶ ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἡμῶν. Εὐχόμεθα δὲ διαπρυσίως πρὸς τὸν Ὑψιστον, ἵνα διατηρῇ Αὐτὴν καὶ τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ σκέπην ἐν τῇ περαιτέρω πιστῇ καὶ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος, οὕτινος χάριν ὑπέστη πρὸς δοξαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους τὰς γνωστὰς σκληρὰς καὶ ἀπανθρώπους κακώσεις. Κατασπαζόμενοι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν πανίερρον δεξιάν Αὐτῆς καὶ ἐπικαλούμενοι ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰς ταπεινοπροσκυνούσας Αὐτὴν οἰκογενεῖας ἡμῶν τὰς πατρικὰς εὐχοευλογίας Αὐτῆς, διατελοῦμεν μετ' ἀπεριορίστου ἀφοσιώσεως.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος ταπεινοὶ ἐν Χριστῷ υἱοὶ
καὶ ὅλως πρόθυμοι θεράποντες,

ΙΩΑΝΝΗΣ Δρακάκης.

ΣΤ. Μαρκόπουλος.

Τὴν Ὑμ. περισπούδαστόν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικοῖς
ἐν Χριστῷ χεῖλεσι κατασπαζόμενος, ἐπερήδιστα προσαγορεύω.

Συγχρόνως ἰκομισάμην ἀμρότερα τὰ ἐπισταλέντα μοι ἀδελφικά
γράμματά Της ἀπό τῆς 7ης καὶ 22ας τοῦ παρελθόντος μηνὸς κεχρο-
νολογημένα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπέσχον ν' ἀπαντήσω ἄχρι τοῦδε, διότι ἐκ
τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας εἶχον πληροφορηθῆ, ὅτι ἤτήσατο
δίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας χάριν τῆς ἐντελοῦς ἀποκαταστάσεως τῆς
ποσοῦτο σπουδαίως παθούσης ὑγείας Της, συνεπεῖα οὕτινος ἀνέμενον
ἵνα πληροφορηθῶ τὸ μέρος, εἰς ὃ ἔμελλε νὰ μεταβῆ. Διὰ ταῦτα ἐκ-
πληρῶν σήμερον μῶλις τὸ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ καὶ εὐφρόσυνα τοῦτο
καθῆκον, σπεύδω νὰ τῇ διαδηλώσω τὴν ἦν ἠσθάνθην ἀμύθητον εὐχα-
ρίστησιν καὶ ἀνέφραστον ἀγαλλίασιν, εὐαγγελισθεὶς διὰ τῶν ποθει-
νοτάτων μοι γραμμάτων Της τούτων, ὅτι χάριτι θεῆα ἢ πολῦτιμος
ὑγεία Της ἐγγίζει εἰς πλήρη ἀνάρρωσιν. Τὴν ἐνδόμυχον δὲ χαρὰν μου
ταύτην Τὴν διαβεβαίω ὅτι συνεμερίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα χρι-
στιανοὶ, οἵτινες, ἐξακολουθοῦντες νὰ διατηρῶσιν ἀμείωτον τὴν πρὸς
τὸ γεράσιμον πρόσωπόν Της ὀφειλομένην ὑπέκλιν αὐτῶν ἀγάπην, ἀκραι-
φνέστατον ἐπεδείξαντο καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐνδιαφέρουν ὑπὲρ
τῆς ὑγείας Της. Ἀναπέμπων δὲ μετ' αὐτῶν ἐνθέτους εὐχαριστίας
πρὸς τὸν Ὑψιστον, τὸν οὕτω εὐτυχῶς πρὸς γενικὴν τοῦ ἔθνους εὐχα-
ρίστησιν καὶ χαρὰν διασώσαντα τὴν ἐρίτιμον ζωὴν Της ἀπὸ τοῦ οὐ
διέτρεξεν ὑστάτου κινδύνου, εὐχομαι πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μέσης ψυχῆς καὶ
καρδίας, ἵνα διαφυλάττῃ Αὐτὴν ἰσαί διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπλήρω-
σιν τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος, ὑπὲρ οὗ προμαχῶν μικροῦ δεῖν ἐπιπτε θύ-
μα τῆς ἐνθέου ἀφοσιώσεώς Της πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς τε Ἐκκλη-
σίας καὶ τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Ἐν τούτοις ἐπιθυμῶν ἵνα πληροφορηθῶ
διὰ πρώτης εὐκαιρίας, τὴν πλήρη ἀνάκτησιν τῆς ὑγείας Της, τῇ ἐκ-
φράζω τελευτῶν τὴν ὑπερέξοχον ὑπόληψιν καὶ ἀκραιφνεστάτην ἀγά-
πην μου, καὶ φιλαδέλφως ἐπευχόμενος τελευτῶν, ὅπως, διελθοῦσα ἐν
ἄκρῃ ὑγείᾳ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἱερᾶς νηστείας στάδιον, ἑορτάσῃ γη-
θοσύνως τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον ἐξανάστασιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διατελῶ μετ' ἀφοσιώσεως ἐνδεδεχοῦς.

Ἐν Ἡρακλείῳ, τῇ 19 μαρτίου 1879.

Τῆς λίαν μοι περισπούδαστου σεβασμιότητός Της
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ φίλος θερμὸς καὶ ἐπιστήθιος,

† Ὁ Κρήτης ΜΕΛΕΤΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΜΑΣΕΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ.

Σεβασμοπόθητέ μοι ἐν Χριστῷ ἀδελφέ!

Ὅποτε ἡ θλιβερά καὶ ἀπκίσιος εἰδησις τῆς γενομένης κατὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ σεβαστοῦ προσώπου τῆς Υ. Σ. κωνσταντινουπόλεως βουλγαρικοῦ σχισματικοῦ συμφετοῦ ἀντήχησε βαρέως καὶ εἰς τὴν ἐμὴν ἀκοήν, ἀλγεινοτάτην ἐνεποίησέ μοι αἰσθῆσιν, καὶ βαθεῖαν περιέγραψε πληγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ἣν κατεσπράξεν ἀληθῶς, καὶ διέσεισε τοσοῦτω μᾶλλον βικίως, ὅσον ἀδύνατον ἦτο νὰ ἀνθέξῃ αὐτὴ, χωρὶς νὰ μὴ αἰσθανθῇ ἑαυτὴν ἀποστᾶζουσαν αἰμάτων, ἀπέναντι γεγονότος στυγεροῦ καὶ ἀποτροπαίου, ἀποτοληθέντος ὑπὸ συμμίκτου φρενητιώδους ὄχλου, γεγονότος, δι' ὃ δικαίως συνεταράχθη σύμπασα ἡ χριστιανικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν ἀγκυκλήσει ἤγειρεν ἅπαν τὰ ὀρθόδοξα ἡμῶν γένος, καὶ ὅπερ διὰ μελανῶν χρωμάτων θέλει καταγράψει ἐν ταῖς δέλτοις τῆς ἱστορίας Αὐτῆς ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, παραδίδουσα εἰς τὸν καταστιγματισμὸν τῆς μελλούσης γενεᾶς τοὺς αὐτοργούς καὶ ἐνόχους τοσοῦτον φρικώδους κακουργήματος κατὰ τοῦ διαπρεπεστέρου τέκνου Αὐτῆς.

Δόξαν δ' ἐν τούτοις ἀνέπεμψα τῷ Ὑψίστῳ δεδοξασμένῳ Θεῷ, τῷ τοσοῦτον θαυμασίως λυτρώσαντι Αὐτὴν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ἀμμοβόρων καὶ κατασπαρακτικῶν ἀνθρωπομόρφων τίγρεων, καὶ τὴν ζωὴν Αὐτῆς σώσαντι καὶ διαφυλάξαντι εἰς μείζονα δοξαστὰ καὶ θαυμασιώτερα ἔργα αὐτοῦ.

Ἐκφράζων τοίνυν ἀπὸ μυχίων καρδίας τὰ βαθύτατα συλλυπητήριά μου πρὸς Αὐτὴν ἐπὶ τῷ ἀνικρῷ παθήματι, ὅπερ ὑπέστη προσπιζομένη, ὡς ἀληθῆς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, τὰ δίκαια τῆς ἀγίας καὶ θεοπαγοῦς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, συγχάριω ἅμα τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ ἀνακτῆσει τῆς σπουδαίως παθούσης ὑγείας Αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῇ αἰσῇ ἀφίξει Τῆς εἰς Βασιλεῦσαν, ἐπευχόμενος συγχρόνως, ὅπως ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκουσίως ἑαυτὸν θῦμα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ προσαναγαγὼν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου θεάνθρωπος Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καταζιώσῃ Αὐτὴν προσκυνῆσαι σεπτῶς καὶ θεαρέστως τὰ τε ἄχραντα καὶ ζωοπύροχα αὐτοῦ πάθη, ὡς καὶ τὴν ἐνδοξὸν τριήμερον ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ ἐξανάστασιν, ἐφέτος τε καὶ εἰς ἕτη ὅ,τι πλείεστα ὑγιεινὰ καὶ σωτηριωδέστατα.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζων καὶ τὰ εὐλικρινῆ ἀδελφικὰ ἀγαθὰ αἰσθή-

ματᾶ μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν σεβασμιότητα, κατασπάζομαι Αὐτὴν ἐν φιλήματι ἀγίῳ, καὶ διατελῶ

Ἐν Ἀμισῷ, 20 μαρτίου 1879.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιοποιήτου μοι σεβασμιότητος
ἐν Χριστῷ ἀγαπητός ἀδελφός
καὶ πρόθυμος τοῖς ὀρισμοῖς,
† Ὁ Ἀμασειᾶς ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ.

—
36.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Τὴν Ὑμετέραν γερασμίαν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ
κατασπαζόμενος, ὡς εἶκός, προσκυνῶ.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους καὶ βαθυτάτης θλίψεως ἀναγνοῦς ἐν ταῖς ἡμερῶσι τὸ προμελετημένον στυγερόν κακούργημα, ὅπερ συρφετώδης βάρβαρος ὄχλος ἀνοσίαις χερσὶν ἀπετόλμησε καθ' ἑνὸς τῶν διακεκριμένων καὶ διαπρεπεστέρων τῆς Ἐκκλησίας γερασμῶν, κατ' ἐκείνου, ὅστις ὁμολογουμένως μετὰ προφανοῦς ἰδίου κινδύνου πολλοὺς ἐκ τοῦ ἀγνωμονεστάτου αὐτοῦ ὄχλου ἐν ταῖς παρελθούσαις δειναῖς περιστάσεσιν ἐκ τῆς ἀγχόνης ἐλυτρώσατο, κατεταράχθη καὶ κατεθλίβη τὴν καρδίαν ἐπὶ τῷ λυπηροτάτῳ τούτῳ ἀκούσματι· πληροφορηθεὶς ὁμῶς ἐσχάτως μετὰ ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως περὶ τῆς αἰσίας εἰς Κωνσταντινὴν ἀφίξεώς Της καὶ τῆς ἐντελοῦς Αὐτῆς ἀναρρώσεως, χαρὰν μεγάλην σφοδρὰ ἠσθάνθη ἐπὶ τῇ λίαν εὐχαρίστῳ ταύτῃ ἀγγελίᾳ. Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ταύτῃ καθήκόν μου ἀπαραίτητον ἐθεώρησα, ὅπως ἐπευχθῶ Αὐτῇ, ἵνα, διανύσασα ὑγιῶς καὶ αἰσίως τὸ ὑπόλοιπον τῆς τεσσαρακονθήμερου νηστείας, καὶ προσκυνήσασα τὰ σεπτὰ καὶ σωτήρια πύθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐορτάσῃ φαιδρῶς καὶ πανηγυρῶς γηθουσύνως καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν τριήμερον αὐτοῦ ἐξανάστασιν τῆτές τε καὶ εἰς πολλῶν ἐναυτῶν κυκλικῶς περιόδους σὺν τῇ ἀπολαύσει τῶν ὧν ἐφίεται ἀγαθῶν καὶ σωτηριωδῶν καταθυμιῶν· εὐελπιστῶν δὲ ὅτι εὐελαγχῶς πάνυ ἔξει με ὑπὸ τὴν εὐνοίαν Της, βεβαία οὖσα ὅτι ἔσομαι ἑσσεὶ εὐγνώμων, ὑποσημειοῦμαι μετὰ τοῦ ἀνήκοντος σεβασμοῦ,

τῆς γερασμίας μοι Ὑμετέρας σεβασμιότητος

Τῇ 22 μαρτίου 1879. Γκιουμουρτζίνα.

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος τοῖς ὀρισμοῖς
† Ὁ Μαρωνεῖας ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΞΑΝΘΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΥ.

*Τὴν σεπτοτάτην καὶ Μαρ μοι περισπούδαστον Αὐτῆς σεβασμιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Χριστῷ κατασπαζόμενος προσκυνῶ.*

Οἱ ἐν Ἀδριανουπόλει θεοφιλεῖς καὶ ἔθνωφελεις ἀγῶνες καὶ τὰ ἀθλητικὰ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας παθήματα προχόγουσι καὶ ἐν ἡμῖν, ἵνα συγχαρῶ τὴν σεβασμίαν καὶ σεπτοτάτην μοι Αὐτῆς κορυφήν, ὅτι τε κατηξιώθη παθεῖν καὶ κακοθῆναι ὑπὲρ τῆς πολυτλήμονος μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι μετὰ τὰ μαρτυρικὰ ἔκδικαινα παθήματα διεφύλαξεν Αὐτὴν ὁ Κύριος ἀθλαδῆ καὶ ἐχαρίσατο ὑγιαίνουσιν τῇ πανακηράτῳ αὐτοῦ Νύμφῃ. Μακαρίζετω τοίνυν ἐαυτὴν ὅτι δύναται λέγειν μετὰ τοῦ Ἀποστόλου ὅτι τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι Αὐτῆς βαστάζει καὶ χαίρειν ἐπὶ τοῖς παθήμασιν Αὐτῆς, ἐγὼ δὲ συχαίρων, μακαρίζω τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ὅτι τε τηλικούτον κατέχει ἐνδοξὸν στρατιώτην καὶ γενναῖον ἀθλητὴν καὶ ὅτι αἱ πολυτίμοι τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραι διεφυλάχθησαν ἵνα χρησιμεύσωσιν ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ εὐκλείας Αὐτῆς. Τὰ ἀθλητικὰ Αὐτῆς παθήματα ὑπῆρξαν ἀντάξια τῶν εὐγενῶν καὶ ἀρχιεροπρεπῶν αἰσθημάτων, ἅτινα αἰετοῦτε δίκαιον Αὐτὴν καὶ προσέθηκαν ἐν τῷ στεφάνῳ τῶν ὑπὲρ τῆς ἁγίας ἡμῶν μητρὸς ἀγῶνων Αὐτῆς πολύτιμον ἀδάμαντα. Ζῆθι καὶ εὐδοῦ, πολυτίμητε ἀδελφε, πρὸς κτύπημα καὶ δόξαν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀθλητικῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Πληθυνθείησαν δὲ παρόμοιοι σοὶ παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ στρατιῶται. Καὶ περὶ τούτων μὲν οὕτως. Ἐπὶ δὲ τῇ παρουσίᾳ τῶν κοσμοσωτηρίων πανηγύρεων τῶν ἀχράντων τοῦ Κυρίου παθῶν καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναστάσεως συχαίρων τῇ πανσεβάστῳ μοι Αὐτῆς σεβασμιότητι, δέομαι τοῦ ἀρχιποίμενος Κυρίου ἵνα καταξιοῖ Αὐτὴν ἄγειν ταύτας ἐπὶ πλείστα ὅσα ἔτη ἐν ὑγείᾳ ἀμεταπτώτῳ καὶ πνευματικῇ ἀγαλλιάσει, συνδωρούμενος Αὐτῇ πᾶν ἀγαθὸν καὶ καταθύμιον. Κατασπαζόμενος Αὐτὴν αὖθις ἐν φιλήματι Χριστοῦ, διατελῶ

Ἐν Ξάνθῃ, τῇ κ' μαρτίου 1879.

τῆς πανσεβάστου καὶ σεπτοτάτης μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὅλος πρόθυμος,

† Ὁ Ξάνθης ΦΙΛΟΘΕΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ.

Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶ.

Εὐσεβέστατος ἀναγέρω ὅτι εἶναι ἀπερίγραπτος ἡ λύπη μου, καὶ ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ σώματός μου εὐρίσκονται εἰς τὴν μεγαλητέραν ἀθυμίαν καὶ λύπην, ἕνεκα τῶν δεινῶν καὶ πικροτάτων Αὐτῆς παθῶν, πληρορορηθεὶς δὲ συνάμα καὶ τὸν θάνατον αὐτῆς, ἔκλαυσα πικρῶς καὶ μνημύσονον ἐποίησα ὁ δυστυχῆς· ἤδη μνηθῆνω ὅτι ζῆ, ἀλλ' εἶναι ἀδύνατον ἢ τοσαύτη λύπη νὰ μεταβληθῆ εἰς χαρὰν, ἐὰν δὲν ἴδω τὴν γλυκυτάτην κυριαρχικὴν καὶ δεσποτικὴν μοῖ αὐτῆς ὑπογραφὴν νὰ τὴν προσκυνήσω καὶ νὰ δοξάσω, εἰ καὶ ἀναξίως, τὸν δοτῆρα τῆς Αὐτῆς ὑγείας καὶ φιλόκθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Εἴθε νὰ ἀξιωθῶ, μένω δὲ

ἐν Ρεθύμνῃ, τῆ 26 μαρτίου 1879.

τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

δούλος ταπεινὸς καὶ ἐλάχιστος,

† Ὁ Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου ΙΑΑΡΙΩΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Μ. ΚΑΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν τρισεβάστον καὶ προσκυνητὴν μοι σεβασμιότατα ταπεινότητα προσκυνῶ!

Εἶχον μάθει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ, σεβασμιώτατε, τὴν βέβηλον καὶ ἀσεβῆ καθ' ὑμῶν ἐπίθεσιν τοῦ ὄχλου ἐκείνου, τὸν ὅποιον ἀγνοῶ πῶς νὰ ὀνομάσω, καὶ τὴν σπαραξικάρδιον καὶ ὄντως μαρτυρικὴν ὑμῶν ὑπ' αὐτοῦ κήκωσιν, πρὶν ἢ εἰσεῖτι ἀξιωθῶ τῆς ὑμετέρας εὐχετικῆς, καὶ ἤλγησα ἀπὸ βαθυτάτων ψυχῆς, διότι ὁ μητραλοῖας ἐκείνος ὄχλος συμπάρεσεν εἰς τὸ κακούργημα τοῦτο καὶ τινες ὀρθοδόξους, ἰδίως δὲ, διότι ἡ ἀκατονόμαστος αὐτὴ καθ' ὑμῶν ἐπίθεσις ἐγένετο, ἀρχούσης καὶ κυβερνώσης ὀρθοδόξου δυνάμεως.

Τὴν αὐτὴν ἀλγεινοτάτην ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν, σεβασμιώτατε, τὰ μαρτυρικὰ ὑμῶν ταῦτα παθήματα ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὰς καρδίας ἀπάντων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων, σπουδαστῶν τε καὶ ἐμπόρων, ὡς καὶ τῶν ἐν Ἑλβετίᾳ, ὡς ἔμαθον, ἀναμφιβόλως δὲ καὶ παντός ὀπουδήποτε εὐρισκομένου ὀρθοδόξου Ἑλληνοῦ, μαθόντος ταῦτα, δι' ὧν ἐκτίσατο ἡ ὑμετέρα σεβασμιότης οὐ μόνον τὴν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην πάντων, ἀλλὰ καὶ

τὸν ἀγῆρω καὶ ἀμαρτάντινον ἐκείνον μαρτυρικὸν στέφανον, τὸν ὁποῖον θέλει πλέξει ὑμῖν ἢ τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἢ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἱστορία.

Ἐπαναλαμβάνων ὑμῖν καὶ πάλιν, σεβασμιώτατε, τὴν βαθυτάτην ἐπὶ τοῖς παθήμασιν ὑμῶν θλίψιν μου, παρκακῶ θερμότερα, ὅπως εὐαρεστηθῆτε μετὰ τῶν ταπεινοτάτων εἰλικρινῶν σεβασμμάτων μου καὶ ἀποδεχθῆτε καὶ τὴν ἐξαίρετον πρὸς ὑμᾶς, ὡς μάρτυρα, ὑπόληψιν καὶ τιμὴν μου, καὶ ἐπικαλούμενος τὰς θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς καὶ εὐκογνίας πρὸς αἰσίαν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν μου, ἀσπάζομαι μετὰ πολλοῦ τοῦ πόθου τὴν ἀγίαν ὑμῶν δεξιάν, καὶ διατελῶ

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 28 μαρτίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας τρισεβάζου μοι καὶ προσκυνητῆς σεβασμιότητος
θεράπων ταπεινότητος,

Μ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΣ.

—
60.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΛΩΤΑΙΟΥ.

Τὴν ὑμετέραν πολυάθλον σεβασμιότητα, ὡς εἰκὸς, προσκυνῶν, τὴν ἀγίαν καὶ χαριτόβρυτον Ἀγίης δεξιάν ἐν λαβῶς καὶ σὺν τῷ γλυκυτάτῳ προσρήματι « Χριστὸς ἀνέστη » κατασπάζομαι.

Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν γεννησιμῶν εὐχῶν καὶ προσρήσεων ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ πάσχα, τὴν τε ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς μου ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς πολυτίμου ζωῆς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν ὑαινῶν, δὲν δύναμαι πάντως νὰ παρασιωπήσω τὴν βαθεῖαν θλίψιν καὶ τὴν γενικὴν ἀγανακτικαίαν, ἅπερ καὶ ἐνταῦθα, ὡς πανταχοῦ Ἑλλᾶδος, ἐπήνεγκεν εἰς τὴν καρδίαν παντός Ἑλληνοῦ τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει ἐντὸς τῆς ἑρᾶς μητροπόλεως θῆριον κίνημα κατὰ τοῦ σεπτοῦ προσώπου τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος, κίνημα, ὅπερ εἰκότως ἐθεωρήθη ἔθνικῃ ἀντικρυς ὕβρις· ἰδιαζόντως δὲ ἐθλίβη καὶ βαθέως ἤλγησε τὴν καρδίαν ὁ ὑποφαινόμενος φίλος καὶ ταπεινὸς δούλος σας. Καὶ ἐγράφησαν μὲν καὶ ἐλέγησαν οὐκ ὀλίγα πρὸς τε στηλίτευσιν τῆς ἀνηκούστου ταύτης βανδαλικῆς πράξεως, καὶ δίκαιον ἔπαινον, καὶ οἶον ἀμοιβὴν τῆς γενναίας καὶ ἀτρομῆτου συμπεριφορᾶς τῆς ὑμετέρας ὄντως μαρτυρικῆς καρτεροψυχίας· ἀλλ' ἐν τῷ παροξυσμῷ τῆς γενικῆς ἀγανακτικῆς καὶ τῇ ἀκμῇ τοῦ ἰδίου ἐνδομύχου ἄλγους ἐπὶ τῇ ἔθνικῃ ταύτῃ ὕβρει ὑπηγορεύθη μοι καὶ τὸ ἔγκλειστον Ἡρωελεγειον, οὐ ἀντίγραφον πρὸ τριῶν περίπου ἑβδομάδων ἔπεμψα εἰς τε τὸν Νεολόγον καὶ τὴν Θράκην, ὅπως καταχωρισθῇ, καὶ ἀπορῶ διατί εἰσέτι δὲν

ἐδημοσιεύθη, ἐνῶ ἐκ τῶν ὑπεναντίων τόσαι καὶ τόσαι ἀναισχυντίαι ἀνευρηθίστως ἐδημοσιεύθησαν.

Ἐν τούτοις πέμπων ἤδη αὐτὸ πρὸς τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ὡς ἐπίμετρον εἰς τὰς ἄλλας ἐκφράσεις μου, παρακαλῶ θερμῶς, ὅπως θεωρήσητε, ὡς καὶ ἀληθῶς ἐστὶ, μικρὸν δαίγμα τοῦ ἀπεριορίστου πρὸς τὴν Υ. Σ. σεβασμοῦ μου καὶ τῆς υἱικῆς ἀφοσιώσεως, μεθ' ὧν καὶ ὑποσημειοῦμαι, ἐξαιτούμενος τὰς πανιέρους εὐχὰς Τῆς καὶ εὐλογίας.

Ἐν Βραβλῆ, τῆ 4ῃ ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πολυκόλλου σεβασμιότητος

Εἰς Κωνσταντινούπολιν — Φινάριον.

ἐν τοῖς ταπεινότατος δούλος καὶ κατὰ πνεῦμα υἱὸς πειθήνιος,

ΧΡ. Γ. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ, τῷ λίαν μοι σεβαστῷ κτλ.

61

ΗΡΩΔΕΓΓΕΙΟΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΩ

τῷ

σεβασμιωτάτῳ καὶ πολυκόλλῳ

μητροπολίτῃ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Ἐβροιο ἀμφὶ ροῆς ἔλλαϊ Ὀρφέος σάρκας αἰδοῦ
Μαινάδες λυσσαλέαι διεσπάζαντο·
Ἐνθ' ὁ μὲν ἐστονάχιζεν ὅσῳ ρα ἐτύγγανε πνεύων,
Αἱ δὲ ἀλλάζον βακχικὸν σκιρτώσαι,
Θηρῶν ὠμότεραι τ' Αἰδοῦ κρυεροῖο λίθων τε,
Τῶν φύσις ἐντρέπετο γ' Ὀρφεῖοις μέλεσιν·
Ὡς ἄρα κἀπὶ σοί, ἀρχιερεῦ, Διονύσιε κλεινέ,
Μυστιπόλος Χριστοῦ, αὐταῖς ἀμφὶ ροαῖς,
Μητροπόλει ἐνὶ Οὐρεστιάδι θῆρες, ὕβριαι,
Βούλγαροι λυσομανεῖς εἰσθαρον εἰσω ὁμῶς·
Οὐδέ τοι ὄτρηροὶ θεράποντες θυρῶν ἐδύναντο
Ἄψ γε ἀπόσασθαι λύσσης πνεύοντα·

Ἐνθεον οὐδέ τε εἶδος γ' ὡς ποτε Δανιέλιον
 Φράξει γε θήρειον χάσμα φόνον πνεῖον·
 Οὐδὲ φιλόχριστος στρατὸς θηρσὶν ὀπάσαι γε λύσιν
 Βουλγαρίας ἐλθὼν τηλόθεν ἤροισεν.
 ὦ πόποι! ἢ μόνον οὐκί ἀεικῶς ἐσπαρχθης
 Ἦρωσ Χριστοῖο, ἀρχέ τε πουλύαθλι·
 Ἐνθα κε λώβη γ' οἶα ρ' ἐπλετο αἰνόθεν αἰνώσ,
 Ἄλγος τ' ἄχος ὅσον, πένθος τ' ἄφραστον·
 Εἰμή τις Ρώσσων τότε τίγρῃσιν ἀντίος ἰών,
 Ἄρχὸς ἐρύσσατό σε, Πρόξενος ἠδ' Ἑλλήν·
 Κεῖετο γὰρ δέμας γηραόν, οἴμοι! ἀπειρηκὸς πληγαῖς,
 Ἄλλὰ τεῆ μεγάλη ψυχὴ γ' ἄτρομος ἦν.
 Τῷ καὶ ἅπαν γένος Ἑλλάδος γαίης ἠδὲ ἀποίκων
 Δεινὸν ἐχώσατο κῆρ τῆδέ τοι ἀμφ' ὕβρι·
 Ἥδὲ γοηρὸν Ἀχαιῖδες ὠλοφύραντό ρα γ' ἦτορ,
 Τεῦ, Χριστοῦ θεράπων, ἠδέ τε ὄρχαμε λαῶν.
 Πολλὰ γε ὠδύραντό τε πῆμασιν ἀμφὶ τοσοῖς δε,
 Ἄνθ' ὧν οὔ ποτ' ἀθλῶν κλειὸς ὀλείται τεόν.
 Θῆρες δὲ εἶδος ἐκείλοι ἀνθρώποισ ὕβριν τήνδε
 Τίσειαν βέλεσι θαῖας Νεμέσεως.
 Τίμ δε ἄν' οὐρανὸν εὐχολήν γ' ἀνιέσιν Ἀχαιοί·
 Τοῖσι θ' ὁμῶς Χαιττοῦ δούλος, ὡς ἦτε τᾶδε.

Ἐν Βραίλα, τῇ 1 μαρτίου 1879.

X. ΚΑΛΩΤΑΙΟΣ.

62.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἀνέγνων τὴν ἐπιστολήν, ἣν εὐχρηστῆ-
 θητε καὶ μοι ἀποστείλητε. Τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ εὐκρινὲς ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμ.
 Π. με κολακεύει λίαν καὶ εὐτυχῆς ὄντως λογίζομαι διὰ τὴν ἀγάπην,
 ἣν πρὸς με τρέφετε, σεβασμιώτατε πάτερ.

Ἡ ὑγεία μου βραίνει ἐπὶ τὰ κρείττω· ἐκτὸς μικρᾶς τινος ἀδυναμίας,
 ὁσημέραι ἐλαττωμένης, οὐδὲν ἕτερον τῆς νόσου ἔχονος ἐναπελείφθη.
 Ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Ὑ. Π. ἀνέλκεθεν ἐντελῶς πλέον καὶ ὅτι ἡ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ Αὐτῆς πάθησις παρήλθε. Τοῦτο ἐξ ὅλης ψυχῆς ἐγὼ τε καὶ οἱ
 περὶ ἐμὲ εὐχόμεθα. Μολονότι γινώσκω ὅτι τὸ γράφειν προξενεῖ Ὑμῖν

κόπον, οὐχ ἤττον παρακαλῶ Ὑμᾶς νὰ μοι γνωστοποιήσητε διὰ δύο μά-
νον λέξεων τὰ περί τῆς υγείας Ὑμῶν, περί ἧς λίαν ἐνδιαφερόμεθα.

Μετ' ἀπέριου σεβασμοῦ κατασπαζόμενος τὴν δεξιάν ὑμῶν,
διατελῶ τέκνον Ὑμῶν εὐπειθές.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 9ῃ ἀπριλίου 1879.

N. ΓΕΝΝΑΔΗΣ.

Τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ
Διονυσίῳ κ. τ. λ. Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

63.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΚ ΒΟΥΝΑΡ ΧΙΣΑΡ.

*Τὴν σεβασμιότητά της ταπεινῶς προσκυνῶν,
παρευλαθῶς ἀσπάζομαι τὴν δεξιάν της.*

Ἄν καὶ πάντοτε μὲν, πρὸ πάντων δὲ κατὰ τὴν διάρκειάν τῆς ἀ-
γίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ τὰς παραμονὰς τοῦ ἁγίου Πά-
σχα, οὐδέποτε ἐστεροῦμεθα πατριῆς εὐχετικῆς καὶ παραινετικῆς ἄ-
μα, ἐφέτος μόνον δυστυχῶς, καὶ ὡς φαίνεται, κρίμασι τοῦ ποιμνίου
αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους, ἐπέ-
πρωτο ἡ Ὑμ. Σεβασμιότης. ἐνεκὰ τῆς προσωρινῆς πολιτικῆς μετα-
βολῆς, παρ' ὀλίγον νὰ γενῆ θῦμα παρ' ἀνθρώπων, ἐξημμένας τὰς κε-
φαλὰς ἐχόντων, ὡς ἐκ θαύματος ὁμως κατὰ τὸν διακαῆ πόθον ἀπάν-
των ἐσώθη, καὶ τοῦτο ἵνα δοξασθῇ περισσότερο ὁ ἱερός ἡμῶν κλῆρος.
Ἄλλὰ καὶ ἡ μεγάλη Ἐκκλησία, ἀνέκαθεν ἐκτιμῶσα τὰς περικοσμού-
σας αὐτὴν ἀρετάς, οὐκ ἐπελῆθετο ἵνα προσκαλέσῃ τὴν Ὑμ. Σεβ. εἰς
τοὺς κόλπους της πρὸς μικρὰν ἀνακούρισιν τῶν πολυπαθῶν αὐτῆς
δεινοπαθημάτων, καὶ ἐπέχυσιν ἐλαίου ἐπὶ τῶν δι' ἡμᾶς ἀνοιγισῶν
πληγῶν.

Διὰ τῆς παραύσης ἔθεν ταπεινῆς ἡμῶν ἐπιστολῆς ὁ ὑποφαινόμενος
μετὰ πολλῶν ἀλλῶν λίαν ἐνδιαφερόμενος περὶ τῆς πολυτίμου υγείας
της, τολμῶμεν νὰ παρενοχλήσωμεν τὴν Ὑ. Σ., ἵνα ἐν τῇ ἐντελῶς
καλῇ καταστάσει τῆς ἀξιοτίμου υγείας της ἐνθυμηθῇ καὶ τὰ εἰς
Βουνάρ-Χισάρ τέκνα της, ἅτινα νυχθημερόν εὐχονται ἵνα, ὅσον οὐπω
τάχιστα ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἱερὰν μητρόπολιν, καὶ διαβιώσῃ εἰς ἔτη
πάλυπολλα καὶ εὐδαίμονα.

Ἐν Βουνάρ Χισάρ, ἀπριλίου 12, 1879.

Τῆς ὑμετέρας σεβασμιότητος ταπεινὸς ἐπίτροπος,
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΠΑΠΑ ΔΑΞΙΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ.

*Τὴν ὑμετέραν παρσεβαστόν μοι σεβασμιότητα ἀδελφικῶς
ἐν Κψ ἀσπαζόμενος, ταπεινῶς προσκυνῶ.*

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εὐρισκόμενος εἰς περιοδείαν, διατέλουν ἐν παντελεῖ ἀγνοίᾳ τῆς ὑπὸ βαρβάρου ὄχλου ἐνεργηθείσης κατὰ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος στυγεράς ἐπιβουλῆς· ἀλλ' ὅτε κατ' αὐτὰς ἐπανεληθὼν ἐπληροφορήθην ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τοῦ παθίματος τούτου Αὐτῆς, βαρὺ ἄλγος κατεσπάραξε τὴν καρδίαν μου, καὶ ἔκτοτε νυθημερὸν ταπεινῶς ἱκεσίας ὑπὲρ τῆς πολυτιμοτάτης μοι υγείας Αὐτῆς ἀναπέμψω τῷ Ὑψίστῳ, τῷ τοσοῦτον θαυμασίως τὴν ζωὴν Αὐτῆς διαφυλάξαντι ἀπὸ στυγνῆς μαινομένου πλήθους ἐπιθέσεως, ἧς παρ' ὀλίγον ἐγένετο θύμα. Ἐκφράζων ὅθεν τὰ συλλυπητήριά μου ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ τούτῳ παθίματι Αὐτῆς, συγχάρω ἅμα ταπεινῶς τῇ ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ μοι σεβασμιότητι ἐπὶ τε τῇ ἐντελεῖ ἀναρρώσει καὶ τῇ κρίσει εἰς Βασιλεύουσαν ἐπανόδῳ Αὐτῆς.

Ἀριερούμενος δὲ ὅλων ὑπὲρ τὴν πατρικὴν προστασίαν καὶ εὐμένειαν τῆς λίαν σεβαστῆς μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος καὶ προσκυνῶν Αὐτὴν καὶ αὐθις ταπεινῶς, διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ.

Ἐν Ἀμισῷ, 27 ἀπριλίου 1879.

Τῆς ὑμετέρας πανσεβάστου μοι Αὐτῆς σεβασμιότητος
ταπεινῶς ἐν Χριστῷ υἱὸς καὶ ὀλοπρόθυμος ταῖς διαταγαῖς,

† ΛΕΟΝΤΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ν. ΓΕΝΝΑΔΗ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 19ῃ ἰουνίου 1879.

Σεβασμιώτατε.

Μετὰ πλείστης ὁσῆς προθυμίας ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 7 ἰσταμένου ἐπιστολὴν τῆς Υ. Σ. σπεύδω νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην μου δι' ἅπερ ἀπηύθυνέ μοι συγχρητήρια ἐπὶ τῇ γενομένῃ μοι τιμῇ τῆς ἀπονομῆς τοῦ πρῶτου μετζίτι ἐ' τάξεως τοσοῦτο μᾶλλον, καθ' ὅσον γινώσκω ὅτι καὶ ἡ Υ. Σ. συνετέλεσεν εἰς τοῦτο.

Οὐδὲν περὶ τῆς υγείας της ἀναφέρουσα ἡ Υ. Σ. ἐν τῇ ἐπιστολῇ

Αὐτῆς, ἐμβαλλει εἰς ἀνησυχίας ἐμέ τε καὶ τοὺς περὶ ἐμέ. ὣν ὁ πρὸς Αὐτὴν μετ' ἀγάπης σεβασμὸς γνωστὸς τυγχάνει Αὐτῇ. Ὁ Γεώργιος μου εὐκρινέστατα λέγει ὑμῖν ὅτι συχνότατα ἀναφέρει τὴν Γ. Σ. κυχώμενος δι' ἣν πρὸς αὐτὸν τρέφετε ἀγάπην.

Ἐξικτούμενος τῆς εὐλογίας τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος, δικτελῶ
εὐπειθῆς ὑμῖν τέκνον,

N. ΓΕΝΝΑΣΙΣ.

66.

ΕΠΙΣΤΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΚΗΦΙΚΙΟΥ.

Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἁγ. Ἀδριανουπόλεως κ. κ. Διονύσιον.

Σεβασμιώτατε!

Οἱ κάτοικοι τοῦ προαστείου τῆς Ἀδριανουπόλεως Κηφικίου, οἱ κατὰ τὰς θλιβεράς καὶ ἐθνωλεθρίους ἡμέρας τῶν τελευταίων κα ἀδιωγμῶν τὸσαῦτα δείγματα στοργῆς καὶ ἀτάπαρνήσεως τῆς Γ. Σ. λαβόντες, ἠθέλομεν κατηγορηθῆ ἐπὶ ἐσχάτῃ ἀγνωμοσύνῃ, ἐὰν παρηχώμεθα ἐν σιγῇ ταῦτα πάντα.

Τὸν ἐχθρικὸν χεῖμαρρον, τὸν κατακλιθέντα πᾶσαν σχεδὸν τὴν αὐτοκρατορίαν, τὸν δονήσαντα τὴν Ἑκκλησίαν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν κοινωσίαν, ὡς ἀτρόμητος τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης, Σὺ ἀντεμετώπισας, φέρων τὴν πανοπλίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἤτοι τὴν πρὸς τὸν Ὑψίστον πεποιθήσιν, καὶ τὴν πρὸς τὸ λογικὸν ποίμνιον Σου στοργὴν μέχρις ἀτάπαρνήσεως! Σὺ, ὡς ἄλλος Νῶε, ἔσωσας τοῦτο ἐκ τῆς ἐπικειμένης πανωλεθρίας, καταφρόνησας γενναίως τῶν ἀπειλῶν καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐχθροῦ! Σὺ, ὡς φιλόστοργος πατήρ, κατὰ τὰς κρίσιμους ἐκείνας ἡμέρας διὰ τῶν γουθειῶν καὶ προτροπῶν Σου, πολλῶ δὲ μᾶλλον διὰ τοῦ ζῶντος παραδείγματος ἐστήριξας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐθνικῇ καὶ ἐκκλησιαστικῇ παρακαταθήκῃ καὶ συντόμως εἶπεν, Σὺ ἐγένου ἡμῖν τὸ πᾶν, ἵνα τοὺς πάντας ἔχῃς! Ἐνῶ δὲ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τῶν βρειῶν ἐκείνων δοκιμασιῶν διακείμεθα, στερούμενοι ἀπὸ πολλοῦ τοῦ εὐκτηρίου ἡμῶν οἴκου, διὰ τῶν ἀγῶνων καὶ μόχθων Σου, διὰ τῆς γενναίας παρησίας ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων, τὰς μηχανορραφίας τῶν ἐχθρῶν ἐξήλεγξας, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἐξείργασω. Ὅθεν τῇ 18ῃ τοῦ παρόντος μηνός, τῇ τρίτῃ, ὄρθρου βαθύος, ὁ ἐκκλησιαστικὸς κώδων ἠκούσθη προσκαλῶν τοὺς πάντας ἐν τῷ τέως κεκλεισμένῳ καῶ, ὅπως προσευχηθέντες εὐχαριστήσωσι τῷ Ὑψίστῳ, ἐφράσωσιν ἐπισίμως τὴν πρὸς τὴν σεβ. κυβέρνησιν καὶ τὴν μεγάλην

μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ἐπὶ τῇ χορηγηθείσῃ αὐτοῖς χάριτι ταύτῃ. Ἄπειρον πλῆθος συνωθεῖτο ἐντὸς αὐτοῦ, ἵνα ἀκροασθῇ τὴν μετὰ βαθείας κατανύξεως τελεσθεῖσαν λειτουργίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιτροπεύοντος τὴν Ἱ. Σ. κ. Γρηγορίου, πρ. Καμπανίας, ὅστις καὶ λόγον παραινετικὸν πρὸς πάντας ἀπήγγειλε, παρόντων καὶ πολλῶν ὑψηλῶν ὑπαλλήλων τῆς σεβ. κυβερνήσεως· τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ συγκίνησις ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε δάκρυα χαρᾶς βρέχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄλων ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει μόνῃ ἐκείνης. Μεταδίδοντες τὴν χαρὰν ἡμῶν ταύτην καὶ Σοί, εὐεργετικώτατε ἡμῖν δέσποτα, τῷ τοσοῦτον συλλυπηθέντι ἡμῖν ἐπὶ τοῖς γενομένοις διωγμοῖς, καθικετεύομεν Σε θερμῶς ὅπως δεχθῆς εὐμενῶς τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν ὀρθοδόξων πνευματικῶν τέκνων Σου, ἣν ἐντολὴν ἔχομεν ἵνα ἐκπράττωμεν διὰ τῆς πρὸς οὐσίας ταπεινῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν.

Τῆς Ὑμ. σεβασμιότητος εὐπειθέστατα πνευματικὰ τέκνα,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 20 δεκεμβρίου 1879.

οἱ κάτοικοι Κηγικίου.

(Γ. Σ.) (Ἦκονται αἱ ὑπογραφαί)

67.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΕΚ 40 ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Σεβασμιώτατε.

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι Σαράντα Ἐκκλησιῶν, τέκνα πειθήνια τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας, τολμῶμεν ἵνα καθυποβάλλωμεν εὐσεβᾶτως τῇ Ὑμετέρᾳ προσκυνητῇ ἡμῖν σεβασμιότητι τὰ ἐξῆς, ἐπικαλούμενοι τὴν σύμφωνον καὶ τελεσφόρον ἐπὶ τούτων ἐνέργειαν Αὐτῆς.

Ἀπὸ πολλοῦ, σεβασμιώτατε, ἡ τε ἡμετέρα πόλις καὶ τὰ περὶ αὐτὴν Ἑλληνικὰ καὶ ὀρθοδόξα χωρία, ὧν οἱ κάτοικοι ἐνιαχοῦ τῇ τουρκικῇ διαλέκτῳ χρώνται καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στεργῶς μέχρι τοῦδε εἰχοντο, ἐν δεινοτάτῃ καὶ ἀθλιεστάτῃ καταστάσει δικάσονται ὑπὸ ἐκκλησιαστικῆν καὶ πνευματικῆν ἔποψιν. Ἡ ἱερὰ μητρόπολις Ἀδριανουπόλεως, περικοσμουμένη ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος, οἷα μήτηρ φιλόστοργος κατὰ τὸ ἐνὸν καὶ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ἐπιτρεπουσῶν, περισυνέλεγε καὶ συνεκράτει ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ ἀφοσιώσει πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν τὰς σαλευομένας πεποιθήσεις τῶν ὀρθοδόξων, ἐπίκουρος γιγνομένη τῶν καιρικῶν καὶ τοπικῶν ἀνγκυῶν. Οὐχ οὕτως ὁμῶς καὶ νῦν, σεβασμιώτατε, ἔχει

τοῦ χρηστῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀμνηῶν καὶ ἀπείρων ἱερέων διδασκα-
λος καὶ ἰθύντωρ, ἀνυψῶν οὕτω εἰς τὴν ἐμπρέπουσιν θέσιν τὸν ἐπιχώ-
ριον κληρὸν, καὶ παρὰ τῆ πολιτικῆ ἀρχῇ συνηγορῶν ὑπὲρ τῶν κατα-
πατομένων δικαίων τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ταῦτα, σεβασμιώτατε, μεθ' οὐκ οὐκ ἄλλοις καὶ ἐκ πατριωτικοῦ
καὶ θρησκευτικοῦ ἄλλοις κατεχόμενοι καὶ τὸν ἐπαπειλοῦντα τοὺς
ἡμετέρους κίνδυνον ἐκ τοῦ συνέγγυς σταθμίσαντες, ἐγνωμεν ὑποβαλεῖν
τῇ Ἱερ. σεβασμιότητι, καθὸ πλείον κηδομένη τῶν ἔθνικῶν συμπε-
ρόντων τῆς θεοθεν ἐμπειστευμένης Αὐτῆ λογικῆς ποιμένης, ὑπὲρ ἧς,
κατὰ τὸ εὐαγγελικὸν λόγιον, καὶ τὴν ψυχὴν Αὐτῆς ἔθετο ἐν καιροῖς
λίαν κρισίμοις, μυρίας ὑποστάσα θλίψεις καὶ δὴ καὶ μαρτύρια, ἐφ' οἷς
αἰώνιον καὶ ἀμετάπτωτον τρέφει αὐτὴ τὴν εὐγνωμοσύνην, ἵνα προλη-
φθῆ ὁ διπλοῦς οὗτος κίνδυνος, ὃν ἀμειλίκτως διατρέχομεν ἐκ τῶν
δραστηρίων καὶ ἐπιτυχῶν ἐνεργειῶν τῶν περὶ ἡμᾶς, ὡν αἱ καθ' ἡμῶν
πράξεις ἐξουδετεροῦντο καὶ ἠλέκοντο ὑπὸ τῆς περισσευμένης καὶ
νοήμονος ἐνεργείας Αὐτῆς ἐν οὐκ ἀρεστώσει ἐπιπέσει.

Εὐέλπιδες ὅτι ἡ Ἱ. σεβασμιότης καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θέ-
λει φανῆ ὁ θεοθεν ἀπεσταλμένος σωτὴρ καὶ προστάτης τῆς κατὰ τὰ
μῆρη ταῦτα μοίρας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, διατελούμεν

Τῆς Ἱμετέρας προσκυνητῆς ἡμῖν σεβασμιότητος

Ἐν 40 Ἐκκλησίαις, ἀρχομένου μηνὸς μαρτίου, 1880.

τέκνα πειθήνια,

οἱ κληρικοὶ τῶν Σχολῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

(Ἐπονται ὑπογραφαὶ 140 καὶ 5 σφραγίδες ἐνοριῶν)

—
68.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΙΓΓΑΚΙΟΝ.

Ἱερώτατε μητροπολίτα Ἀδριανουπόλεως κτ.λ.

Ἐπειδὴ πρὸ ἐνὸς περίπου ἔτους παραγενομένη ἐνταῦθα χάριν τῆς
πασχούσης υγείας αὐτῆς ἀνεκτέσαστο ταύτην τῇ θεῷ συνάξει, ἐπο-
μένως ἐστὶν ἐπιναγκαίως ἵνα ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῆς πρὸς
πνευματικὴν ἐπίσκεψιν καὶ ποιμαντορίαν τῶν εὐλογημένων χριστια-
νῶν αὐτῆς, διὰ τοῦτο περικλείοντες ἐν τῇ παρόντι ἐξαγγελτικὴν καὶ
προτρεπτικὴν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς αὐτῆς ἐκκλησιαστικὴν ἐπιστο-
λὴν καὶ ἐφοδιζόντες αὐτὴν διὰ τῶν ἐγκαρδίων εὐχῶν τῆς μητρὸς
αὐτῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προτροπέμεθα αὐτὴν ἵνα μετ-

ταβῆ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ ποιμνίου αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

1880, μαΐου 3.

† Ὁ ΚΩΝΣΤ]ΠΟΛΕΩΣ ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός.

69.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

ΟΙΚΟΓΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΟΝ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Οἱ ὑποφαινόμενοι πρόκοιτοι Ἀδριανουπόλεως δικηκρύττομεν τῇ Ὑμετέρᾳ παναγιότῃ ὅτι διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὅποیان μία μερὶς τῆς δημογεροντίας ἀπήλυθε κατὰ τοῦ σεβαστοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν. Παρακαλοῦμεν ταπεινῶς τὴν Ὑμετέραν παναγιότητα νὰ μὴ στερήσῃ ἡμᾶς ἐπὶ μακρότερον χρόνον τοῦ εὐσεβοῦς ἀρχιερέως ἡμῶν. Ὅλη ἡ ὀρθόδοξος κοινότης, πιστὴ εἰς τὸν τρισέβαστον ἄνακτα καὶ τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἐπιθυμεῖ τὴν ταχεῖαν ἐπάνοδον τοῦ πνευματικοῦ αὐτῆς ἀρχηγού.

Τολμῶμεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ ἐπιτρέψῃ τῷ πανιερωτάτῳ Διονυσίῳ νὰ ἐπανεέλθῃ ἀνευ ἀργοπορίας μεταξὺ τοῦ ποιμνίου του· διότι ἡ Α. πανιερότης, ἀπολαύουσα τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς κοινότητος, ὡς καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς κυβερνήσεως, θέλει βάλῃ τάξιν εἰς τὰ πύσχοντα πολυάριθμα συμφέροντα τῆς ἐνταῦθα κοινότητος.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 μαΐου 1880.

Κωνστ. Ι. Περίδης.	Κωνστ. Νικολαΐδης.
Χ. Ἀθανάσιος Χ. Γεωργίου.	Χ. Π. Ἀ. Τζιρίτης.
Ἀναστ. Θεοδώρου.	Βασίλειος Κωνσταντινίδης.
Νέστωρ Ἀποστόλου.	Βασίλ. Χ. Ἐμμανουήλ.
Δημ. Χρήστου.	Χ. Δημ. Δεμίρογλους.
Γεώργ. Δ. Βακχλάβαση.	Χρηστ. Σταύρου.
Ἄντ. Νικολάου.	Γεώργ. Ἰακώβου.
Θωμᾶς Στέργιου.	Κυριάκ. Στέργιου.
Κωνστ. Σταμπολλοῦς.	Κωνστ. Δήμου.
Ἰωάν. Γεωργιάδης.	Ἀλέξ. Χ. Νικολάου.
Γεώργ. Ἀναστασίου.	Νικόλ. Μαυρόπουλος.
Χ. Δημ. Νικολάου.	Κωνστ. Γιαννίκη.
Γεώργ. Νικολάου.	Ἰωάν. Ἀθανασίου.

Ἀλέξ. Κωνσταντίνου.
Γεώργ. Χρηστίδης.
Θ. Παπαδόπουλος.

Κωνστ. Μιχαήλ.
Π. Θεοδώρου.
Γιάνν. Γεωργίου.

—
70.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

Παραγιώτατε δέσποτα, ἅγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Ἐνῶ μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ δακρῶν εὐγνωμοσύνης εἶχομεν πληροφορηθῆ πρό δύο περίπου ἑβδομάδων ὅτι ἐμελλε νὰ ἐπανεέλθῃ ἐνταῦθα ὁ κλονικὸς μητροπολίτης καὶ δημοφιλὴς ἡμῶν ποιμενάρχης κύριος Διονύσιος, ὃν περιστάσεις, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀλγεῖναι, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ἀξίαι τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἀθλῶν τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας εἶχον ἀναγκάσει νὰ μεταβῇ προσωρινῶς εἰς τὴν πρωτεύουσαν χάριν τῆς σωματικῆς υἰείας καὶ ἡθικῆς ἀναπαύσεως Αὐτοῦ καὶ ἀτερῆσει οὕτω τὸ ποίμνιον τῆς ἀμέσου πνευματικῆς ἐποπτείας καὶ θερμοῦργου προστασίας αἰῶνι καὶ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐφθασεν εἰς τὰς ἀκοάς ἡμῶν ἢ λυπηρὰ εἶδησις ὅτι, συνεπεία συκοφαντιῶν καὶ μονομερῶν καὶ πλαγίων παραστάσεων κατὰ τοῦ σεβ. ἡμῶν ποιμενάρχου, ἀνεστάλη προσωρινῶς ἢ ἐνταῦθα ἐπὶ κλονος αὐτοῦ, καὶ ὅτι μέρος τῆς δημογεροντίας τῆς πόλεως ἡμῶν, παραγνωρίζον τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης καὶ ἐν γένει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας γνωστάς ὑπηρεσίας καὶ ἀληθεῖς θυσίας τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν, ἐτόλμησε νὰ διατυπώσῃ τοιαύτην εὐχὴν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

Πεποιθήμεν μὲν ὅτι ἡ κρινὴ μήτηρ Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἀφ' ὀφηλοτέρας περιωπῆς σταθμίζουσα τὰ πράγματα καὶ κηδομένη τῆς ἀξιοπροσπείας Αὐτῆς μᾶλλον, ἢ ὅσον δυστυχῶς τινες φαντάζονται, οὐδέποτε ἠθέλην ἀποφασίσει, ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ ἀμερόληπτου ἐξακλιβώσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ δώσῃ σπουδαίαν προσοχὴν εἰς ἀορίστους συκοφαντίας καὶ ἀβασίμους διαβολάς, ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐκτοξευμένας κατὰ ἱεράρχου σεβαστοῦ, ὅστις εἰργάσθη, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ὑπὲρ τῶν καλῶς ἐννοουμένων ἔθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, διὰ τοῦ θάρρους καὶ τῆς παρησίας Αὐτοῦ παρὰ ταῖς ἐπιτοπίαις ἀρχαῖς διεξήγαγεν αἰσίως πᾶσαι τὰς ὑποθέσεις τῆς κοινότητος, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, καὶ τέλος ὑπὸ τῶν μᾶλλον ἀνωμάλων καὶ ἀντεννοϊκῶν περιστάσεων περιστοιχούμενος, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐδίστασε περὶ τὴν ἀκριβῆ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσιν, πεποιθήμεν, λέγομεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου μάλιστα περὶ ἑνὸς τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ἱεραρχῶν Αὐτῆς, ὃν καὶ

διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ στεφάνου κατέστρεψε, δὲν θέλει λάβει ἐπὶ τέλους ὡς ὀδηγὸν τῶν ἐαυτῆς ἀποφάσεων βδελυρὰς ἀριστολογίας, μονομερῶς καὶ δι' ἐξωδίκων μέσων διατυπούμενας παρ' αὐτῶν κείνων, οἵτινες ἐν ἀναλόγοις περιστάσεσι χθίζκ καὶ πρῶϊζα ἐξηγήθησαν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλ' ὅτι θέλει ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ἀποχρώσας ἀποδείξεις καὶ πράγματα· ἡ σπουδαιότης ὅμως τῶν περιστάσεων, καὶ ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὅσον ἔνεστι ταχύτερας ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ ἡμετέρου μητροπολίτου, καὶ τέλος ὁ φόβος μὴ ἡ κοινότης ἡμῶν χαρακτηρισθῇ παρὰ τοῖς εὖ φρονούσιν ὡς ἀγνώμων πρὸς τὸν ἀληθῆ αὐτῆς εὐεργέτην καὶ ἀσυνεπῆς πρὸς τοὺς ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐπαίνους, οὗς ἄλλοτε ἐπισήμως διετύπωσε πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἀναγκάζουσιν ἡμᾶς εἰς συντονώτερα διαβήματα.

Καὶ δὴ ἐπιβεβαιουῦντες τὸ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 μαΐου μερικώτερον ἡμῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τηλεγράφημα, διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ μέρους τῆς δημογεροντίας, ὅπερ, οὐδέποτε λαβὼν παρὰ τῆς κοινότητος ἐντολὴν καὶ πληρεξουσιότητα, ὅπως διατυπώσῃ παράπονα κατὰ τῆς Α. σεβασμιότητος, ἐπαρουσιάσθη ἀθαιρέτως ὡς διερμηνεὺς αἰσθημάτων καὶ διαθέσεων, ἅς οὐδ' ἐφαντάσθη ποτέ ἡ κοινότης ἡμῶν, καὶ διακηρύττομεν ὡς καθόρας συκοφαντίας καὶ ἀποκημὰτα ἀτομικῶν παθῶν εὐαριθμῶν τινῶν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἡμῶν γραφέντα ἢ λεχθέντα, καὶ συγχρόνως ἐξαιτούμεθα θερμῶς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὅσον ἔνεστι ταχύτεραν ἐνταῦθα ἀποστολὴν Αὐτοῦ, ὅπως ἐξυπηρετῶνται νοημόνως καὶ δραστηρίως τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς κοινότητος, τεθῇ τέλος εἰς τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν τῶν πραγμάτων αὐτῆς, καὶ προληθῶσι σοβαρὰ συνέπειαι, ὧν ἡ θεωραεῖα ἔσται βραδύτερον δυσχερεστάτη καὶ ἴσως ἀδύνατος.

Πεποιθίτες ὅτι ἡ ἔλλογος καὶ δικαία ἡμῶν παράκλησις θέλει εἰσακουσθῆ τότῃ ταχύτερον, ὅσα σπουδαιότερα εἰσιν αἱ περιστάσεις, καὶ ἐκφράζοντες ἐκ προαιμίων τὴν ἄκραν ἀρροσίωσιν καὶ βχθεῖαν ἡμῶν ἐγνωμοσύνην, ὑποδιατελοῦμεν

Τῆς ἡμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 17ῃ μαΐου 1880.

ταπεινοὶ θεράποντες
καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθέστατα,
οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κατοίκων τοῦ τμήματος
ἀ. Ἄστεος. β'. Ἡλιδιμίου καὶ γ'. Κιτίου.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ.

Παναγιώτατε δέσποτα, ἀγία καὶ ἱερὰ σύνοδος!

Καθῆκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκπληροῦντες καὶ μετὰ τῆς βαθείας πεποιθήσεώς ὅτι, ὑποστηρίζοντες τὸν σεβασμιώτατον ἡμῶν μητροπολίτην κύριον Διονύσιον, ἐξυπηρετοῦμεν αὐτὰ τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐσπεύσαμεν νὰ ἐκθέσωμεν διὰ τηλεγραφήματος καὶ ἀναφορῶν πρὸς τὴν Ὑ. θειοτάτην παναγιότητα τὴν ἀληθῆ ποιότητα καὶ φύσιν τῶν κατὰ τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος πλαγίως καὶ μονομερῶς ἐκτοξευθεισῶν συκοφαντιῶν, συνεπέα τῶν ὁποίων ἀνεβλήθη ἢ ἐνταῦθα ἐπάνοδος τῆς σεβασμιότητός του, καὶ συγχρόνως καθικετεύσαμεν τὴν μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὅπως μὴ στερῆσῃ ἐπὶ πλέον ἡμᾶς ποιμενάρχου, τὴν ζωὴν αὐτοῦ μικροῦ δεῖν θύσαντος ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν ἱερῶν δικαιωμάτων τῆς Ἐκκλησίας ἀληθῶς μαρτυρικῷ ἀγῶνι, (ὃν καὶ αἰσίως διεξήγαγεν ἐπιρρωνύμενος ἐκ τῶν ἐπιδοκιμασιῶν καὶ εὐλογιῶν τῆς κοινῆς μητρὸς Ἐκκλησίας), καὶ ἤδη διατρέχοντος τὸν κίνδυνον νὰ πέσῃ ἐνδοξὸν θῆμα τῶν ἀρίστων συκοφαντιῶν ἐκείνων ἀκριβῶς τῶν προσώπων, ἅτινα ἐν τῇ κατὰ τὴν ἰσχυρὰ τοῦ μαρτυρικοῦ ἀγῶνος συνευργάζοντο ἀναφανδὸν μετὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ σήμερον παρίστανται ὡς πρόμαχοι τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων καὶ θέλουσι ν' ἀποδείξωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν λογῶν τοῦ ἔθνους ὅτι διὰ τῆς ἐπανόδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος τὰ πράγματα τῆς κοινότητος θὰ περιέλθωσιν εἰς ἄλειπὴν κατὰστασιν, ἐνῶ ἡ τοιαύτη κατὰστασις, δημιουργηθεῖσα παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ὑρίσεται ἤδη καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, καὶ οὕτως αὐτοὶ ἐκ προκαταβολῆς ἀποπλύνοντες ὡς ἀθῶοι δὴθεν τὰς χεῖρας, νὰ ἐπιρρίψωσι τὴν εὐθύνην τῶν κακῶς ἐχόντων ἐπὶ τῆς Α. σεβασμιότητος.

Δυστυχῶς ὅμως βλέπομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀμφιταλαντευομένη φαίνεται μεταξὺ τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητός του γραφέντων καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἀμβιβάλλουσα περὶ τῶν ἀληθῶν διαθέσεων τοῦ ποιμενίου του. ἐνέκρινε ν' ἀναβλήθῃ ἢ ἐνταῦθα ἐπάνοδος του καὶ ν' ἀναθέσῃ τὴν πνευματικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας Ἀδριανουπόλεως εἰς τὸν σεβασμιώτατον μητροπολίτην ἅγιον Φιλιππουπόλεως κύριον Νεόφυτον ὑπὸ τὸν τίτλον τοποτηρητοῦ.

Μὴ γνωρίζοντες ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἅγιον Φιλιππουπόλεως, δὲν δυνάμεθα βεβαίως οὐδένα ἐκ προομιῶν ποιῆσαι λόγον ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς, ἄλλως τε πρῶτιστον καθῆκον ἐθεωρήσαμεν πάντοτε νὰ

σεβώμεθα τὰς ἀποφάσεις τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις προέβη εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι οὕτως ἐξοικονομοῦνται αἱ περιπτώσεις καὶ ἰκανοποιῦνται αἱ ἀξιώσεις ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, τοῦθ' ὅπερ δεόντως ἀνέπτυξεν ἡμῖν καὶ ὁ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τελευταῖον ἐνταῦθα ἀποσταλεὶς μέγας πρωτοσύγγελλος πανοσιολογώτατος κύριος Ἀθανάσιος.

Ἐπειδὴ ὁμῶς ζῶμεν καὶ κινούμεθα ἐντὸς τοῦ ρεύματος τῶν περιπτώσεων τούτων καὶ ἐκ τοῦ πλησίον παρακολουθοῦμεν τὴν ἀλληλοδιχόχον αὐτῶν πλοκὴν καὶ συνέχειαν, ἡ μεγάλη Ἐκκλησία δὲν θέλει, νομίζομεν, ἀπαξιώσει ἀκροάσεως καὶ προσοχῆς τὰς ἐξῆς ἡμῶν σκέψεις, ἃς ὑποβάλλομεν μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ οὐχὶ ἐκ πνεύματος μεροληπτικοῦ ἐλαυνόμενοι, ἀλλὰ τὰς ἐνδεχομένας συνεπειὰς προορῶντες καὶ δεινοτέραν περιπλοκὴν τῶν πραγμάτων φοβούμενοι.

Ἐκ τῆς πείρας αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι οἱ μέχρι τοῦδε διορισθέντες ἐπίτροποι τοῦ μητροπολίτου ἡμῶν ἐδεδεκάσθησαν, ὡς μὴ ὠφέλει, ἐκ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ παραγκωνίσωσιν ἐπιτηδείως καὶ ὑποσκελίσωσι διὰ πλαγίων ἐνεργειῶν ἐκεῖνον, ὃν ἐνετέκνησαν ὅπως ἀντιπροσωπεύσωσι, καὶ ἔνεκα τῆς ὀπισθοβουλίας ταύτης ἀπέφυγον νὰ διερμηνεύσωσι πιστῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν, διερεθίζοντες τὰ πάθη καὶ ὑποδαυλίζοντες τὰς μικροφιλοτιμίας, ὅπως οὕτω τὴν μὲν ἐπάνοδον τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος καταστήσωσι δυσχερεστέραν, τὴν δὲ πρὸς τὸν ἴδιον σκοπὸν τῶν ἄγουσων προλεάνωσι. Δὲν δυνάμεθα βεβαίως ἐκ προκαταβολῆς ν' ἀποφανθῶμεν ὅτι καὶ ὁ ἅγιος Φιλιππουπόλεως ἐργασθήσεται ὑπὸ τοιοῦτο πνεῦμα καὶ καταστήσει ἔτι δυσχερεστέραν τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τοῦ κανονικοῦ ἀρχιερέως· ἔχοντες ὁμῶς ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ ἐνός ἤδη ἔτους διὰ διδομένην ὑπόκωφον φήμην περὶ ἐνεργειῶν, τεινουσῶν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἐνταῦθα ἐγκατάστασιν του, ἀνησυχούμεν σφόδρα φοβούμενοι τὴν ἐπανάληψιν σκηνῶν καὶ περιπλοκῶν σοβαρωτέρων ἐκείνων, ἃς προὔκλεσαν οἱ μέχρι τοῦδε ἐπιτροπεύσαντες τὸν κύριον Διονύσιον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπάνοδου τῆς αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἀντὶ μέτρου συνδιαλλαγῆς καὶ οἰκονομίας, ἢ ἰσοδυνάμει ἀκριβῶς πρὸς τὴν ὀριστικὴν παῦσιν αὐτοῦ, δυναμένην, ἀγνοοῦμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ καὶ τίνων συνεπειῶν, νὰ ταραχῆ βθέως τὰς εὐγνώμονας καὶ εὐσεβεῖς συνειδήσεις τῶν χριστιανῶν. Ἄλλως ὁμῶς θὰ ἔχη τὸ πρᾶγμα, ἂν ἡ αὐτοῦ σεβασμιότης, ὁ διορισθεὶς τοποτηρητὴς, τὰ ἴδια κατὰ μέρος τιθέμενος καὶ πρὸς τὰ γενικώτερα διευθύνων τὸ πνεῦμα καὶ τὰ διαβήματα αὐτοῦ, θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ πάντῃ ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπαρχουσῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, καὶ νὰ ἐργασθῇ εἰλικρινῶς ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ ἀτυχίᾳ ἡμῶν κοινότητι παγιώσεως τῆς ἀρ-

μονίας και ομοφροσύνης, έχων προθύμους προς τούτο άρωγούς τας άληθεις εύχάς και διαθέσεις των εύαγώνων ένταύθα χριστιανών. Άλλ' όπως διερμηνευθώσιν εύλικρινώς αι εύχαι και διαθέσεις αύται και προληφθώσι περηννόσεις και σκόπελοι. Ξών, ενός, άτόπου δοθέντος, μυρία έπονται, δέον οί διερμηνείς να ληφθώσιν εκ τής ελευθέρας θελήσεως και εκλογής του λαού, βασιζομένης επί τής πλειονοψηφίας, συμφώνως προς την υπό τής όρθοδόξου Έκκλησίας άνέκαθεν παραδεδεγμένην άρχην και τους τας εκλογάς των άντιπροσώπων του λαού διέποντας νόμους του κράτους.

Η δημογεροντία τής ήμετέρας κοινότητος εξέλέγετο μέχρι τουδε κατά σύστημα πλημμελής μέν, άλλ' έπιβαλλόμενον υπό των περιστάσεων· ούδέποτε ήθεν κατά τον κανονισμόν αύτης, ή δημογεροντία δύναται εξ έπαγγέλματος και αυτογνωμόνως να προβή άνευ τής ψήφου των κατοίκων εις διαβήματα, άφορώντα την παύσιν και τον διορισμόν άρχιερέως· διότι, αν τοιούτό τι επέτρεπετο, ή τύχη αυτών θα ήτο πάντοτε εν μετεώρῳ και ό κυκεών θα δικαιωνίζετο επί των πραγμάτων τής κοινότητος.

Εύτυχώς όμως σήμεραν ο λαός καλείται υπό τής μεγάλης Έκκλησίας και τής αυτοκρατορικής κυβερνήσεως, όπως έκφράση διά των νομίμων αυτου άντιπροσώπων ελευθέρως τας εύχάς και αιτήσεις αυτου. Άλλά τίς άλλη βχσις δύναται να εξασφαλίση την πολύτιμον παρακαταθήκην τής θελήσεως και ψήφου των κατοίκων, ή ή επί του πληθυσμού αναλογία; Δημογεροντία ήθεν τοιουτοτρόπως εκλεγομένη και εκ των σπλάγγων του λαου άπορρέουσα, έχουσα επί κεφαλής πρόσωπον εργαζόμενον άνευ ιδιοτελοϋς όπισθοβουλίας, ή δύνατο να τεθῆ ως ασφαλής άφετηρία όμαλής καταστάσεως πραγμάτων, ήτις, αφαιρούσα την τά πράγματα τής ήμετέρας κοινότητος περικαλύπτουσιν άχλυν, και τῆ μεγάλη Έκκλησία θα επέτρεπε να διαφωτισθῆ κάλλιον περι των άληθώς ένταύθα διατρεχόντων, άτινα νυν παριστάνται προς Αύτην όλως άντίθετα και άνεστραμμένα, και εις παγίωσιν και σύσφιξιν των δεσμών τής χριστιανικής αγάπης και άρμονικής και όμόφρονος ενεργείας θα συνετέλει.

Καθήκον ιερόν ένομίσαμεν να υποβάλωμεν τας σκέψεις ταύτας εις την σύνεσιν και εκτίμησιν τής μεγάλης Έκκλησίας, αναμένοντες παρ' Αύτης άπάντησιν, καθησυχάζουσιν τα πνεύματα και τας συνειδήσεις των χριστιανών, και απαλλαττόμενοι ούτω πάσης εύθύνης, εάν, ο μη γένοιτο, τά πράγματα άποδείξωσιν ως βασιμούς τους φόβους και τας άνησυχίας ήμων, και ούτως ή έσχάτη πλάκη άποβῆ χείρων τής πρώτης.

Υποδιατελούμεν μετά βαθυτάτου σεβασμού,
Έν Άδριανούπολει, την 14ην Ιουνίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης παναγιότητος
καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς συνόδου
τέκνα ἐν Κυρίῳ εὐπειθῆ καὶ ταπεινοὶ θεράποντες.

(Ἐπονται αἱ ὑπογραφαί).

72.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ.

Φιλογενέστατε ἄνερ!

Γινώσκοντες τὸν ἐνθερμον ζῆλον καὶ τὰ εὐγενῆ Ὑμῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ παντός ἀφορώντος τὴν εὐκλειαν καὶ τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐκφράζοντες τὸ ἐπιβέβητον ἡμῖν μέγος τῆς εὐγνωμοσύνης διὰ τὰς καθημερινὰς Ὑμῶν πρὸς τὸ ἔθνος λόγῳ καὶ ἔργῳ εὐεργεσίας καὶ γενναίας δωρεάς, καθικετεύομεν ὅπως ἐν τῇ πασιγνώστῳ ἀγαθότητι τῆς ψυχῆς Ὑμῶν ῥίψητε ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς παρούσης ταπεινῆς ἡμῶν ἀναφοράς καὶ εὐάρεστηθῆτε νὰ ἐνεργήσητε ὅ,τι ὁ μεγάλθυμος Ὑμῶν χαρακτήρ καὶ ἡ εὐσυνειδησία ἤθελον ὑπαγορεύσει.

Αἱ ἀρεταί, ἡ γενναία συμπεριφορὰ τοῦ σεβασμιωτάτου ἡμῶν μητροπολίτου κ. Διονυσίου καὶ ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτῆρος, μεθ' ἧς ὑπερησπίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν μεταβατικὴν ἐποχὴν τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, εἰσὶ πασιγνώστα, καὶ διὰ ταῦτα ἀποφεύγομεν πᾶν ἐπ' αὐτῶν σχόλιον. Δυστυχῶς, ἐνῶ ἡ σεβασμιότης του διεξῆγε τὸν ἀγῶνα τοῦτον, εὐχρίθμᾳ τινὰ πρόσωπα ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀλλοίας ἐξύφαινον πλεκτάνας καὶ εἰργάζοντο ὑπὲρ ἄλλου σχεδίου πάντῃ ἀντιθέτου, γινόμενοι ὄργανα ξένων εἰσηγήσεων ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν συμφερόντων.

Ἡ πάλῃ αὕτη ἔληξε μὲν τότε πρὸς θρίαμβον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐπισφραγισθεῖσα διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ παθήματος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἀλλὰ τοσοῦτον διηρέθισε τὴν χολὴν τῶν εἰρημένων κυρίων καὶ τοιοῦτον ἐνέπνευσε ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πάθος ἐκδικήσεως, ὥστε, ἀντὶ νὰ παραιτηθῶσιν ἐξυπηρετοῦντες τὰ συμφέροντα τοῦ πανσλαβισμού, τὴν μὲν σεβασμιότητά του ἠθέλησαν νὰ καταδιώκωσιν εἰς τὴν λίαν ἐξευτελιστικὴν θέσιν τῶν παριστῶντες αὐτὴν διὰ χρωμάτων λίαν μελανῶν, αὐτοὶ δὲ, οἱ χιθίζα καὶ πρῶιζα τὰ σχέδια τοῦ πανσλαβισμού ἀναφανδὸν ἐξυπηρετοῦντες, νὰ καταλάβωσι τὴν ὑψηλὴν θέσιν τῆς σεβασμιότητός του, παριστάμενοι σήμερον ὡς διὰ μαγικῆς ράβδου ἀγαθοὶ πατριῶται καὶ ἀμείλικτοι καταγγελεῖς

τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, καὶ ταῦτα διότι γινώσκουσι κἀλλίστα ὅτι, ἐὰν ἡ σεβασμιότης Του ἐν ὧρα ἀληθοῦς τρόμου καὶ κινδύνου ἡδυνήθη νὰ καταπολεμήσῃ τὰ σχέδια αὐτῶν, ἐν ὀμάλωτέραις ἤδη περιστάσεσι θὰ φέρῃ εἰς αὐτοὺς μείζονα ἀντιπερισπασμόν. Ἄμὰ ὅθεν ἤκουσαν ὡς ἐπιχειμένην τὴν ἐνταῦθα ἐπὶ ἀνόδον τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος, ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς μερίδος τινός, ἀγνοούσης τὸ ὄνομα αὐτοῦ κύριον ἐλατήριον, παρέστησαν τὰ πράγματα ὑπὸ μορφήν ἀλλοίαν καὶ ὅλως ἀντίθετον τῆς πραγματικῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' οὐσίαν τὰ ναυάγια τῆς πατρίδος ἐκμεταλλεύμενοι ἤρξαντο κατ' ἐπιφάνειαν νὰ ψάλλωσιν ἱερεμιάδας μετὰ τσαύτης ἐπιτηδειότητος χαμαιλέοντος, ὥστε δὲν ἦτο παράδοξον αἱ ὑπ' αὐτῶν περιγραφόμεναι ζοφεραὶ εἰκόνες καὶ καταχθόνιοι καταγγελίαι νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς ὑπαγορευθεῖσαι ἐξ ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ νὰ ἐμπνεύσωσι δικαίως ἀνησυχίας εἰς τοὺς ἀληθεῖς εὐεργέτας τοῦ ἔθνους, φοβηθέντας μὴ πράγματι ἡ ἐπὶ ἀνόδος τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος θὰ εἴχῃ τὰς συνεπειάς, ἃς τοῖς ὑπέδειξαν οἱ προειρημένοι κύριοι.

Ἐὰν δὲν ἐγινώσκομεν τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς καὶ τὴν ἀκραίονῃ φιλοπατρίαν Ἰμῶν, οὐδέποτε ἤθελομεν τολμήσει ν' ἀποκαλύψωμεν Ἰμῖν ἐν εἰδῇ ἐξομολογήσεως καὶ ἐμπιστευτικῶς τὰς ἀσχημίας τῶν κυρίων τούτων, φοβούμενοι μὴ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν βλάβῃ πολὺ ἀνώτερα συμφέροντα, τὰ ὅποια τσοῦτον περὶ πολλοῦ ποιείσθε.

Ἐν πάσαις ταῖς γενομέναις ταύταις μηχανορραφίαις ὑποκρύπτονται τρία τινά:

Α'. Ἡ κατὰ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἀντεκδίκησις.

Β'. Ἡ ὑπὸ φιλοπάτριδα μορφήν ἐξακολούθησις τοῦ πανσλαβιστικοῦ σχεδίου διὰ τῆς ἐντεῦθεν ἀπομακρύσεως τῆς σεβασμιότητος Του καὶ διὰ τῆς διαπρέσεως καὶ κατατμήσεως τῶν ἐθνικῶν ἐνταῦθα δυνάμεων, καὶ

Γ'. Ἡ ἐπὶ τῆς Αὐτοῦ σεβασμιότητος ἐπίρριψις τῆς ἀθλίας καταστάσεως, εἰς ἣν περιήγαγον τὰ κοινοτικά καὶ ἐκπαιδευτικά ἡμῶν πράγματα ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν πρόσχημα τῆς βελτιώσεως αὐτῶν.

Ὅπως δὲ σχηματίσθητε πληρεστάτην πεποιθήσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῶν γραφομένων ἡμῶν, παρακαλοῦμεν, εὐεργετικώτατε ἄνερ, ἱνα, ἂν ἐγκρίνητε, ἀναθέσῃτε εἰς πρόσωπον τῆς Ἰμετέρας ἐμπιστοσύνης, πᾶντῃ ξένον πρὸς τὰ κοινοτικά ἡμῶν πράγματα, καὶ δι' οὐδενὸς συμφέροντος συνδεόμενον πρὸς τὸν τόπον, τὴν σπουδαίαν καὶ ἐμπιστευτικὴν ἐντολὴν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐξετάσῃ τὰ πράγματα ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μηδενὸς ἐνταῦθα γινώσκοντος, πλησιάσῃ τὰς διαφόρους τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐκτιμήσῃ τὴν βαρύτητα καὶ ἀ-

Ξίαν τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς σεβασμιότητος Του λεγομένων καὶ ὑποβία Ἰμιν ἀμερολήπτως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν του.

Νομίζομεν ὅτι ἐκπληροῦμεν ἐν καθήκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην ἐκθέτοντες τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν ἀληθῶς πρὸς ἄνδρα ἐξόχως φίλον καὶ προστάτην τῆς ἀληθείας καὶ δικαιοσύνης.

Δέξασθε, φιλογενέστατε ἄνερ, τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ, μεθ' οὗ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ διατελώμεν

πρόθυμοι καὶ ταπεινοὶ Ἰμῶν δούλοι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 14 ἰουνίου 1880.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαί)

Πρὸς τὸν φιλογενέστατον κύριον κ. Γ. Ζαρίφην κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν.

78.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τὴν Ἰμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενος προσκυνῶ !

Ἄμα τῇ εἰς τὰ ἐνταῦθα ἀφίξει μου, ἐπεθύμουν ἵνα γράψω τῇ Ἰμετέρᾳ σεβασμιότητι πρὸ πάντων ὅπως διαβεβαιώσω Αὐτῇ ὅτι καὶ ὡς ἐπίτροπος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αὐτῆς ἔσομαι ὁ αὐτός, οἷον γινώσκει με, νομίζω, ἡ Ἰμετέρα σεβασμιότης· ἀλλ' ἕνεκα πληθῶς ἐργασιῶν, καὶ ἰδίως ἕνεκα τῆς ἀπουσίας μου εἰς τινὰς κωμοπόλεις πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐταῖς χριστιανῶν καὶ προδιάθεσιν τῶν πνευμάτων διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν καθυστερουμένων ἐπιχορηγήσεων, μολὶς σήμερον ἔρχομαι ἵνα κἄμω Αὐτῇ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην. Ἐπὶ δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ διερευνῶν μετὰ πόθου τὰ κατ' Αὐτὴν, ἀπονέμω Αὐτῇ τὰ ἀδελφικά μου σεβήματα καὶ διατελῶ εὐσεβῶς,

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 4ῃ 76ρίου 1880.

Τῆς Ἰμετέρας πανσεβέστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός καὶ ὀλοπρόθυμος,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Ἐπισυνάπτοιται ἐνταῦθα, ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ, τὰ σταλόντα ἐξ Ἀδριανουπόλεως συγχαρητήρια γράμματα καὶ τηλεγραφήματα τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ ἑορτῇ (3 Ὀκτωβρίου), ἔχοντα ὅδε..

74—89.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Τῆν Ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας πανσεβάστου μοι σεβασμιότητος σπεύδω ἵνα ἐκ καρδίας εὐχηθῶ Ἀυτῇ ὅπως ἐπὶ ἔτη ὅ,τι πλείστα καὶ εὐτυχῆ ἑορτάζει αὐτὸ σὺν τῇ ἐπιτεύξει παντός ἀγαθοῦ· βεβαιῶν δὲ τὴν παραλαβὴν τῆς πρὸς ἐμὲ ἐπιστολῆς Τῆς, ἀπαντήσεως οὕσης εἰς τὴν πρὸ ταύτης ἐπιστολὴν μου, καὶ διερευνῶν μετ' ἀδελφικοῦ πόθου τὰ κατ' Αὐτὴν, διατελώ οἷος καὶ ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας πολυσεβάστου μοι σεβασμιότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός,

† Ὁ Φιλιππουπόλεως ΝΕΟΦΥΤΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ ἀγίῳ Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κυρίῳ Διονυσίῳ,

Εἰς Μικροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Χ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Τῆν Ὑμετέραν πολυσεβαστιὸν μοι σεβασμιότητα νικῶς προσκυνῶ, τὴν ἀγίαν αὐτῆς δεξιὰν εὐλαβῶς κατασπάζομαι!

Ἐπιστάσης τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ σεβ. αὐτῆς ὀνόματος, προζομαι κατὰ καθήκον υἱικῆς ἀφοσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης, ὅπως καθυποβάλλω Ἀυτῇ τὰ ἐπὶ τούτῳ ταπεινὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια μου, ἐξαιτούμενος, εἰ καὶ ἀναξίως, παρὰ Θεοῦ, ἵνα δωρηθῆται τῇ Ὑμετέρῃ σεβασμιότητι ὑγιεῖαν διαρκῆ καὶ ἀνεπηρέαστον ἐπὶ τῷ καταξιούσθαι εἰς πλείστων ὅσων ἐνιαυτῶν κυκλικῶς περιόδους ἑορτάζειν τὴν ἐπέτειον αὐτῆς ταύτην ἑορτὴν ἐν εὐημερίᾳ καὶ ψυχικῇ ἀγαλλίσει, ἐπιδαψιλεύουσιν τὰς πατρικὰς αὐτῆς εὐχοεουλολίας πρὸς τὰ πιστῶς ἀρωσιωμένα πνευματικὰ αὐτῆς τέκνα, ἐν οἷς συγκαταριθμούμενος καὶ

ὁ ὑποφκινόμενος, ἐξαιτοῦμαι θερμῶς τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς με εὐνοϊ-
κῶν καὶ πατρικῶν αὐτῆς αἰσθημάτων καὶ διατελῶ ἑσαεὶ

Ἐν Ἀδριανουπόλει, τῇ 1ῃ 8βρίου 1880.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμιότητος

ὀλοπρόθυμος θεράπων,

ΧΡ. Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ γέροντι ἀγ. Ἀδριανουπόλεως κυρίῳ κ. Διονυσίῳ,
τῷ πανσεβάστῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότη, προσκυνητῶς.

Εἰς Μακροχώριον Κωνσταντινουπόλεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

Τῷ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως Διονυσίῳ.

εἰς Μακροχώριον.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ὑμῶν, μάλιστα ἔθνους καὶ Ἐκκλησίας.
Πότε θὰ ἀσπασθῶμεν τὴν δεξιάν, τὴν σώσαν ἡμᾶς ἀπὸ ἐσχάτου
κινδύνου;

Θωμᾶς Στεργίου. Ἀντώνιος Νικολαΐδης. Γεώργιος Ἰακώβου.

Ἀντώνιος. Δημήτριος Δεμιρογλους.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομέν Σοι ἐπιζῶντι κατόπιν μαρτυρίων. Ἐκτεῖνον ἱεράς πα-
λάμας ὅπως εὐλογήσης τοὺς διψῶντας τὴν παρουσίαν Σου.

Βασιλείος Χ. Ἐμμανουήλ. Θεόδωρος Βαφειάδης.

Ἀντώνιος Γεωργιάδης. Ἀλέξανδρος Χ. Νικολάου.

Λεωνίδας Βασιλειάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Ζῆθι, ἀληθὲς καύχημα ἔθνους καὶ Ἐκκλησίας· ἀλλ' οὐχὶ πλεον
μακρῶν ἡμῶν. Διότι, ἀγαθὴ ποιμὴν, τὸ ποίμνιον πᾶσχει.

Βασίλειος Κωνσταντίνου. Σιδερῆς Θεοχάρη.

Ἰωάννης. Πέτρος. Ζώτος. Λαμπουσιάδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Προσφέρομεν ἀναξίως συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ Ἑμῶν ἑορτῆς,
ἐξαιτούμενοι τὰς δεσποτικὰς Ἑμῶν εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Διὰ ΗΣΑΙΑΝ ΠΡΟΚΟΠΟΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σὺς προσφέρω πολυχρονισμόν διὰ τὴν αὔριον ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός.
Σὺς ἐξαιτούμενος τὰς εὐχὰς Ἑμῶν, διατελῶ βαθυσεβάστως.

Ὁ πρωτοψάλτης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη αἰωνία Σοι, ὑπερῆχθω τῶν δικαιομάτων
Ἑθνους καὶ Ἐκκλησίας, καὶ γενναίῳ στρατιώτῃ Χριστοῦ, ταπεινὰ
συγχαρητήρια ἑορτῆς προσφέρονται.

Κωστής Νικολαΐδης.

Χ. Ἀθανάσιος.

Νεστοράκης. Πολυχρονιάδης.

Βασίλειος Μαυρόπουλος.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ Ἑμῶν. Εὐχόμεθα ταχίστην
ἐπάνοδον πρὸς σωτηρίαν ὑψηλῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ κοινοτικῶν κιν-
δυνευόντων συμφερόντων.

Ἰατρός Κρήτης. Ἀργυριᾶδης ἰατρός. Εὐστάθ. Ἀργυριᾶδης.

Κωνσταντῖνος Περίδης.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Δέχθητε τὰς συγχαρητηρίου προσήσεις τῶν ὑπαφαινομένων ἐπὶ
τῇ Ἑμετέρῃ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ, εὐχομένων ἀσπασθῆναι τὴν ἱεράν Ἑ-
μῶν δεξιάν ἐνταῦθα, ὅπου μετὰ πόθου ἀναμένεσθε.

Χ. Θεοχάρης. Χ. Κωνσταντίνου.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Μετὰ συγκινήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης συγχαίρομεν Ἑμῖν καὶ ἐπευ-

ἔομεθα ταχίστην ἐπάνοδον ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλη-
σίας.

Δημήτριος Καλογιαννίδης. Κ. Ἰωαννίδης. Νικόλαος Πετρίδης.
Νικόλαος Καλογιαννίδης.

—
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ σεβασμιότητι ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ Ἰης.

Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ δημορχιακοῦ συμβουλίου.

Ρασίμ βέης πρόεδρος. Μουσταφᾶ βέης. Σαλίχ βέης. Βασίλειος Μεδ-
ζιτιές. Χ. Παναγιώτης Τζιρίτης. Γεώργιος. Χρηστίδης.

—
ΛΟΥΛΕ ΒΟΥΡΓΑΣ.

Συγχαίροντες Ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ, ἀσπαζόμεθα τὴν δεξιάν
Αὐτῆς.

Πρωτοσύγκελλος Ἰσαίας.

Δωρόθεος ἀρχιμανδρίτης.

—
ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΤΕΛΟΣ.

ΠΙΝΑΞ
ΤΩΝ
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

1. Τηλεγράφημα πατριάρχου τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
2. Τηλεγράφημα Καλλιάρχου.
3. Ἀπάντησις οἰκ. πατριάρχου πρὸς τὴν δημογεροντίαν Ἀδριανουπόλεως.
4. Ἐπιστολὴ Μ. Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
- 5—6. Ἐπιστολὴ Δοδοπούλων ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
7. Πατριαρχικὴ ἐπιστολὴ τῷ Μ. Ἀδριανουπόλεως.
8. Ἐπιστολὴ Φιλιππουπόλεως.
9. Ὅμ. Γ. Βιολάχη.
10. Ὅμ. ἐκ Λουλέ Βουργάς.
11. Ὅμ. Γ. Καζανόβα.
12. Ὅμ. Β. Διαμαντοπούλου.
13. Τηλεγράφημα Κ. Καραθεοδωρῆ.
14. Ἐπιστολὴ Ἐφέσου.
15. Ὅμ. Ν. Βαμβάκη.
16. Ὅμ. Β. Σαρακιώτου.
17. Ὅμ. προέδρου Διδυμοτείχου.
18. Ὅμ. Λιτίτσης.
19. Ἐπιστολὴ Σερρών.
20. Ὅμ. Γ. Βασιλειάδου.
21. Ὅμ. ἐκ Λουλέ Βουργάς.
22. Ἐπιστολὴ Γκιουμουσγερδάνη.
23. Ἐπιστ. Ἰ. Ἀναστασιάδου.
24. Ὅμ. Δρακοπούλου.
25. Ὅμ. Ἀγγιλάου.
- 26—27. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Χατζοπούλου.
28. Πατρ. ἐπιστολή.
29. Ἐπιστολὴ ἐκ Σκοποῦ.
30. Ὅμοίως Κ. Καλλιάρχου.
31. Ἐπιστολὴ Σ. Μαυρογένους.
32. Ὅμ. Ἀνθίμου Πελέκη.

33. Ὅμ. Προύσης.
 34. Ὅμ. Ι. Ζαχαριίδου.
 35. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν σπουδαστῶν ἐν Ἀθήναις.
 36. Ἐπιστολή τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀδριανουπολίτου καθηγητοῦ.
 37. Ἐπιστολή Νικαίας.
 38—39. Τηλεγραφήματα Κρήτης καὶ Θεσσαλονίκης.
 40. Πατρ. ἐπιστολή.
 41. Ὅμοιος Πατριοπούλου.
 42. » Δεβρῶν.
 43. » Πολυανῆς.
 44. » ἀρχιμ. Κύκου.
 45. » σπουδαστοῦ Ἀδριανουπολίτου ἐν Ἀθήναις.
 46. » Ἀμφιπόλεως.
 47. » Ν. Εὐστρατιάδου καὶ Γ. Σαραντίδου.
 48. » Ν. Τσανάκη.
 49. » Ἰωαννίνων.
 50. » πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
 51. » Δρυϊνουπόλεως.
 52. » πρ. Σινάιου.
 53. » Ι. Δρακῆ καὶ Στ. Μαρκοπούλου.
 54. » Κρήτης.
 55. » Ἀμυσείας.
 56. » Μαρωνείας.
 57. » Ξάνθης.
 58. » Ρεθύμνης.
 59. » Μ. Κλεοβούλου ἐκ Μονάχου.
 60. » Χρ. Καλωταίου.
 61. » Ἡρωελεγεῖαν τοῦ αὐτοῦ.
 62. » Ν. Γεννάδη.
 63. » ἐκ Βρυγῶν Χισάβ.
 64. » Λεοντοπούλεως.
 65. » Ν. Γεννάδη.
 66. » τῶν κατοίκων Κηγικίου.
 67. Ἐναφορά ἐκ 40 Ἐκκλησιῶν.
 68. Πατριαρχικὸν πιττάκιον.
 69. Τηλεγραφικὴ διαμαρτύρησις Ἀδριανουπολιτῶν.
 70—71. Ἐναφοραὶ Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν οἰκ. πατριάρχην.
 72. Ἐπιστολή Ἀδριανουπολιτῶν πρὸς τὸν κ. Γ. Ζαρίφην.
 73. Ἐπιστολή Φιλιππουπόλεως.
 74. Συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ.